SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C No. 242. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 21, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го ГРУДНЯ 1993. Ч. 242. РІК C.

В УКРАЇНІ ТУРБУЮТЬСЯ ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

Київ (УНІАР). — Тут відбулося засідання Координаційного комітету для справ боротьби з корупцією та організованою злочинністю, на якому головував Президент України.

Відкриваючи засідання, Леонід Кравчук зазначив, що в Україні продовжує зростати злочинність, процвітають хабарництво, зловживання службовими становищами та корупція. Розкрадають і вивозять за кордон майно України, не всюди вживають необхідних заходів щодо посилення боротьби зі злочинністю. Півроку тому Верховна Рада України затвердила державну програму боротьби зі злочинністю, однак більшість запланованих на цей рік організаційних і правних заходів ще не виконано.

Координаційний комітет розглянув організаційні питання та визначив пріоритетні напрямки праці. Розглянено питання щодо заходів удосконалення обліку та зберігання зброї та амуніції, вибухових речовин і військової техніки у підрозділах Міністерства Оборони України, попередження злочинів на залізничному транспорті та плосилення боротьби з порушенням законодавства у системі оподаткування. З кожного питання ухвалено конкретні рішення.

ВІЛЬНІ ПРОФСПІЛКИ ПОГРОЖУЮТЬ КАБІНЕТОВІ МІНІСТРІВ

Київ (УНІАР). — У зв'язку, з тим, що виконавча та законодавча влади України знехтували вимоги Вільних Профспілок України (ВПУ) щодо узгодження розмірів заробітної плати, пенсій і стипендій та встановлених цін на продукти харчування і товари першої необхідности, виконавчий комітет ВПУ постановляє: Якщо до 17-го січня 1994 року виконавча та законодавча влади не ухвалять рішення про узгодження цін та заробітної плати, пенсій і стипендій, то тоді з ранкової зміни 18-го січня членські організації ВПУ закликатимуть до страйку.

У своїх основних вимогах ВПУ вимагають негайного уступлення Кабінету Міністрів. Крім того вимагають від Верховної Ради і Президента України затвердити запропоновану кандидатуру нового прем'єр-міністра, якому до виборів нового складу ВР України слід надати всі необхідні уповноваження для зформування складу Уряду і проведення економічної реформи.

ВПУ мають намір звернутися до робітників, пенсіонерів та студентів зі закликом підтримати їхню акцію масовими демонстраціями.

Координацію дій та відповідальність за підготову і проведення всеукраїнського страйку покладено на виконавчий комітет ВПУ.

Фільм „Голод-33" отримав прихильну критику

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" помістив у своєму виданні з 15-го грудня вичерпну і прихильну критику пера Стівена Голдена на український фільм „Голод-33" під режисурою Олеся Янчука, що мав свою прем'єру у кіні „Філм форум" в Ню Йорку цього самого дня.

Рецензент звертає увагу на те, що цей фільм про великий голод в Україні тим замітний, що він далеко відбігає від пересічних американських фільмів, повних насильств, злочинів і стрілянини, так характеристичних для голливудських виробництв. Він також підкреслює історичність фабули побудованої на повісті Василя Барки „Жовтий князь", в якому представлені зусилля одної української родини вижити штучний голод 1932-33 років, викликаний урядом Сталіна. В більшості знятий в чорно-білих барвах фільм на думку рецензента має могутній характер серії картин, а не акції з дня на день.

Все ж С. Голден уважає, що сам фільм зроблений технічно не надто добре, а гра головних акторів нерівна. Але рецензент уважає, що хоча фільм є тяжким для оглядин з уваги на зміст, все ж має дуже сильні моменти, а камера добре насвітлює безнадійний настрій, що мав всесвітній характер.

Фільм „Голод-33" будуть показувати в Ню Йорку ще до 28-го грудня у кіні „Філм форум" при 209 Гавстон вулиці.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — Українська Централя в Пассейку влаштовує зустріч Нового року, яка відбудеться 31-го грудня о год. 9-ій вечора. Гратиме оркестра „Бурлаки" з Монтреалю, Канада. Вступ — 35 дол. (з буфетом і напоями) або 15 дол. (без буфету і напоїв). Стрій вечірній. У справі замовлення столів слід звертатися на число тел. 473-3379 або до В. Чернянської.

В. Борзов відвідає українські громади

Атланта (Л. Темпл.). — У січні 1994 року приїде до ЗСА і Канади міністер молоді і спорту та президент Національного Олімпійського Комітету України Валерій Борзов в справі участи української збірної в зимових Олімпійських Іграх в Ліллеґаммер, Норвегія.

В. Борзов, кількакратний світовий чемпіон, також виграв дві золоті, дві бронзові і одну срібну медалі в бігах на 100 і 200 м. на Олімпійських Іграх у Мюнхені (1972) і у Монтреалі (1976); особисто брав участь у створенні Національного Олімпійського Комітету, національних спортових федерацій, Олімпійської Академії в Україні. В грудні 1990 року був обраний президентом Національного Олімпійського Комітету України; є членом Ради европейської атлетичної асоціяції, головою Комісії спортсменів.

В. Борзов відвідає більші осередки українського поселення в такому порядку: 16-го січня 1994 — Ню Йорк, 17-го січня — Філядельфія, 19-го січня — Клівленд, 21-го січня — Торонто, 22-го січня — Чикаґо, 23-го січня — Торонто.

У КИЄВІ ОПОДАТКОВУЮТЬ ЧУЖИНЦІВ

Київ. — Пресова агентство Ройтер подало до відома, що минулого тижня керівництво Києва вирішило оподаткувати всіх негромадян України, для здобуття фондів на боротьбу зі зростаючою злочинністю в місті.

Закордонні відвідувачі Києва є зобов'язані реєструвати місце свого перебування та заплатити одноразовий податок в сумі 6.000 карбованців — 0.20 центів, або одну десяту мінімальної заробітної платні в Україні.

Старший урядник управління міста Києва Петро Старовойт сказав, що, „це рішення запало з уваги на надзвичайну кримінальну ситуацію в місті". Він додав, що „багато відвідувачів із країн Співдружности Незалежних Держав приїжджають до Києва з ненайкращими намірами".

Недавно Москва увела в життя подібний податок, будучи першим містом у колишньому СССР, що вдалося до таких заходів, чим викликало незадоволення від усіх колишніх республік СССР, включно з Україною.

Минулого місяця Міська Рада Львова увела в життя податок перебування, який відноситься виключно до російських відвідувачів.

Обговорювали міжетнічні відносини в Україні

Ужгород (УНІАР). — Тут минулого тижня Інститут національних відносин і політології Академії Наук України, Науково-дослідний інститут карпатознавства та відділ у справах національностей закарпатської обласної адміністрації, організували науково-практичну конференцію на тему „Міжетнічні відносини на Закарпатті: історія, сучасність, проблеми".

У праці конференції взяли участь керівники місцевих органів влади з усіх районів области, які відають гуманітарними питаннями, представники національно-культурних товариств і освітяни.

Академія Наук святкує свій ювілей

Київ (УНІАР). — З нагоди 75-річчя від дня заснування Академії Наук України, відбулася тут у п'ятницю, 17-го грудня, ювілейна сесія загальних зборів АН України.

В урочистостях взяли участь Президент України, члени Уряду, керівники низки міністерств та відомств, голови комісій Верховної Ради, вчені та заграничні гості.

З доповіддю виступив президент Академії Наук України Борис Патон. У доповіді він висвітлив стадії діяльности вищої наукової школи України. Борис Патон дав високу оцінку ролі українських вчених у розвитку фундаментальних наук. На сесії виступив Леонід Кравчук. У своєму виступі він зупинився на здійсненні державної політики в галузі науки та освіти, формуванні законодавчих основ їх розвитку.

Демократичні партії пропонують гасла

Київ (УНІАР). — Чотири гасла, з якими бльок демократичних сил виступить під час передвиборчої кампанії, ухвалили учасники засідання постійно діючої Наради демократичних партій і організацій України.

Державність України, швидке реформування економіки, боротьба з організованою злочинністю і розв'язання екологічних проблем — це ті питання, що стануть основою передвиборчої плятформи демократів.

Тамже затверджено плян передвиборчої праці, який передбачає створення до 20-го січня 1994 року всеукраїнського комітету підтримки демократії та реформ, а наприкінці лютого — проведення передвиборчого форуму демократичних сил.

Представники всіх 24 організацій — учасниць Наради погодилися в тому, що у кожній окрузі треба висувати лише одного кандидата від реформаторських сил.

В Україні

КИЇВ. — У вівторок, 14-го грудня, Президент України Леонід Кравчук і міністер закордонних справ Анатолій Зленко вислали на адресу президента Мадярщини та керівника зовнішньополітичного відомства телеграму, в якій висловили співчуття з приводу смерти прем'єр-міністра Мадярщини Йожефа Антелі.

КИЇВ. — Тут 14-го грудня Президент України Леонід Кравчук прийняв американського амбасадора в Україні Вілліяма Міллера на його власне прохання. Під час розмови розглянено питання обосторонніх відносин, зокрема перспективи розвитку економічного співробітництва між обидвома країнами, а також комплекс проблем, пов'язаних з здійсненням доручень Верховної Ради України, що випливають з її постанови про ратифікацію договору Старт-1.

КИЇВ. — Керівники прикордонної та митної служби України і Мадярщини підписали угоду про спільні заходи щодо впорядкування руху автотранспорту через українсько-мадярський державний кордон.

КИЇВ. — У постійних комісіях Верховної Ради готується до винесення на розгляд сесії закон України про внесення і доповнення до закону з 21-го лютого 1992 року про оподаткування доходів підприємств і організацій. Після ухвалення цього закону об'єктом оподаткування підприємств і організацій стане дохід, а не прибуток. Крім того в законі дається чітке визначення, що таке посередницька діяльність. Закон дасть змогу значно зменшити податок на цей вид діяльности.

ЛЬВІВ. — Тут у середу, 15-го грудня, міська державна адміністрація уклала угоду про співробітництво з австрійським підприємством „Сі енд Сі", яке спеціялізується у переробці промислових відходів, а також і у впорядкуванні міст. Незабаром австрійці почнуть ремонт львівської залізничної станції, а для чищення перонів фірма готує нові миючі засоби та автоматичне обладнання

„Фашизм ще можна зупинити"

Київ (УНІАР). — Християнсько Демократична Партія України оприлюднила заяву з приводу результатів парляментарних виборів у Росії. У документі зазначається, що перемога Владіміра Жіріновського повинна б викликати особливу тривогу в світі, Европі та зокрема в Україні. Бо згідно зі заявою Віталіля Костікова, пресового секретаря президента Росії, Боріс Єльцин є готовий до співпраці з В. Жіріновським. ХДПУ турбується тим, що Україна може стати першою жертвою такої співпраці.

ХДПУ закликає до утворення міжнародного антифашистського фронту з участю всіх людей сумління і відповідальности, у тому числі також і росіян. „Російський фашизм ще можна зупинити. Але це можливо не шляхом потурання, умиротворення озвірілого шовінізму — а тільки шляхом стійкости і рішучої відсічі".

А. Ґор і Г. Коль відбули зустріч

Людвіґсгавен, Німеччина. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, в неділю, 19-го грудня, тут відбулася зустріч віцепрезидента З'єднаних Стейтів Алберта Ґора і канцлера Німеччини Гельмута Коля. Їхня розмова тривала дві години, головною темою була проблема допомоги для Росії з огляду на недавню перемогу там очолюваної Владіміром Жіріновським Ліберально-демократичної партії.

Стало відомо, що А. Ґор просив Г. Коля не припиняти фінансового сприяння реформам в Росії. Канцлер нібито пробував пояснити, кажучи, що економіка Німеччини тепер переживає рецесію і що країна вже й так спромоглася на величезний внесок у підтримку російських демократичних реформ. Врешті-решт обидва державні діячі згодилися з тим, що висліди останніх російських виборів змушують уважніше ставитися до потреб цієї країни.

В Німеччині багато політиків є занепокоєні перемогою партії В. Жіріновського, особливо у зв'язку з тим, що вона запровадила тісні контакти з правоекстремістською партією Німеччини Союз німецького народу. В інтерв'ю для газети цієї партії минулого тижня В. Жіріновський сказав, що Росія і Німеччина „повинні зміцнювати свій традиційний союз". В цій фразі багато спостерігачів побачили відгомін сталінської політики кінця 30-их років, коли совєтське керівництво браталося з Гітлером.

А. Ґор після відвідин Росії, Казахстану і Киргизстану, мав також зустріч у Будапешті з президентом України Леонідом Кравчуком. Віцепрезидент ЗСА намагався переконати Л. Кравчука в необхідності ядерного роззброєння, однак інформаційне агентство не говорить, чи вдалося йому це, оскільки українці не можуть не взяти до уваги того факту, що в Росії найбільшою підтримкою населення користується політична партія імперської спрямованости.

ВИСТАВКА Л. МОРОЗОВОЇ

Гантер, Н. Й. — Тут протягом зими відкрита галерія Людмили Морозової. Продовжується збірка Фонду на відбудову Михайлівського собору; у Києві такий фонд очолює Олесь Гончар.

В АМЕРИЦІ

В ЧЕТВЕР, 16-ГО ГРУДНЯ, керівники десятьох лікарських організацій країни взяли участь у своєрідній маніфестації перед Білим Домом разом з президентом Биллом Клінтоном. Її метою було підтримати урядову програму реформи системи охорони здоров'я та підкреслити незгоду з Американською лікарською асоціяцією, яка, як відомо, виступає проти деяких точок президентського проєкту реформи.

ЦИМИ ДНЯМИ СУД присяжних у Ню Йорку зачитав звинувачення вісьмом членам банди китайців „Білі тигри", яка дотепер діяла в Квінсі. Злочинці не тільки займалися ввезенням у З'єднані Стейти нелеґальних імігрантів, але й брали участь у вбивствах. Спостерігачі підкреслюють, що за три останні місяці на лаву підсудних в Ню Йорку вдалося посадити керівників трьох найбільших банд міста, що дає підстави сподіватися більш спокійного життя для нюйоркців.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ має намір купити у компанії МекДонелл-Дуґлас не 150 транспортових літаків C-17, як плянувалося раніше, а тільки 40. Зміна сталася у зв'язку з тим, що компанія порушила домовлення і щодо терміну здійснення контракту, і щодо ціни, яка насправді виявилася набагато більшою, ніж передбачалося. Тепер на озброєнні американської армії є тільки декілька подібних літаків. Їхня перевага полягає в тому, що вони можуть приземлюватися на короткій смузі і навіть на нерівній поверхні.

РОЗВІДУВАЛЬНИЙ ЛІТАК військово-повітряних сил З'єднаних Стейтів розбився під час тренувального лету над базою Біл поблизу каліфорнійського міста Сакраменто. Летун Річард Шнейдер не встиг катапультуватися і загинув, коли літак вибухнув. Причина трагедії покищо невідома. У-2 — це одномісний і одномоторний літак, який уже декілька десятків років використовувався як розвідувальний. Він дозволяє здійснювати лети на висоті понад 21 кілометр.

ДЖАН РІД-МОЛОДИЙ, племінник письменника-соціяліста Джана Ріда, автора прокомуністичної книжки „Десять днів, котрі струсили світом", якого поховано у Москві в 1920 році біля Кремлівської стіни, має намір перевезти тлінні останки свого родака на батьківщину. Це рішення він прийняв остаточно після того, як посадник Москви Юрій Лужков заявив, що треба „очистити Кремлівську стіну від праху комуністів, причетних до репресій" і що „тільки прах Юрія Ґаґаріна і Джана Ріда може лежати у цьому святому місці". Джан Рід-молодший передав своє прохання московській владі через американського амбасадора Томаса Пікерінґа.

АМЕРИКА, УКРАЇНА І РОСІЯ КРОКУЮТЬ ДО ЗЛАГОДИ

Київ. — Згідно з повідомленням пресового агентства Ройтер у п'ятницю, 18-го грудня, Україна домовилася про прелімінарні узгодження з Америкою та Росією про винагороду за передання залишеної з часів СССР ядерної зброї на її території. Згадане узгодження завершено на спільних переговорах у Києві минулого тижня.

Пресова служба України повідомила, що заступник прем'єр-міністра Валерій Шмаров сказав, що головні перепони про винагороду для України за попередньо передану Росії тактичну зброю та за стратегічну зброю, яка ще знаходиться на території України, усунено. Частиною заплати Україні має бути постачання урану для нуклеарних станцій в Україні впродовж п'яти років.

Державний департамент ЗСА не мав жодних коментарів у цій справі, а речниця департаменту Ненсі Бек сказала „Ми не можемо вам нічого про це сказати". Закордонне міністерство Росії також сказало, що не має жодних покищо вислідів про переговори в Києві, де їхнім представником є заступник міністра закордонних справ Ґеорґій Мамєдов. Американськими представниками є амбасадор Строб Талботт і заступник секретаря Департаменту оборони Воррен Перрі.

Президент Леонід Кравчук підтвердив тільки те, що переговори проходять у добрій атмосфері і до пропозицій України уважно прислухаються. Ці переговори, яких Україна домагалася вже впродовж кількох місяців, почались негайно після відвідин віцепрезидента Ал Ґора до Москви. Якщо зі сторони Америки і Росії буде відповідне ставлення, то Україна є готова до дальших дій в справі ядерного роззброєння.

У СВІТІ

В СОМАЛІЇ, ВІДРАЗУ після того, як почалося виведення звідти найбільш боєздатних американських і европейських контингентів, виникла цілком інша політична ситуація. Представники ООН заявили, що бойовики Сомалійського національного аліянсу, яким керує генерал Айдід, незаконно перехоплюють харчі і медикаменти, що прибувають у Могадішу в рамках міжнародної гуманітарної допомоги, перепродують їх голодному населенню, відтак за ті гроші купують зброю, щоб ще активніше воювати з „голубими шоломами" ООН.

В ЧЕТВЕР, 16-ГО ГРУДНЯ, прем'єр-міністер Камбоджі принц Нородом Ранарінг заявив, що він готовий почати переговори з „червоними хмерами". До цього рішення його схилив лист від лідера названого угрупування Кгієу Сампгана, який запропонував припинити взаємні воєнні дії і сісти за стіл переговорів. „Оскільки у листі не містилося звичних для „червоних хмерів" нападів на уряд, я згодився на зустріч", — сказав Н. Ранарінг. Ініціятиву камбоджійських партизанів-маоїстів підтримав також уряд Китаю, який, як відомо, не перестав підтримувати „червоних хмерів" навіть після їхньої поразки.

САВДІЙСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Аль-ямама" в останньому числі пише, що „іракські спецслужби пожвавлюють діяльність за кордоном, прикриваючись дипломатичними місіями, торговельними, культурними та інформаційними представництвами". Всю працю іракських розвідників нібито скеровують найближчі члени родини президента Саддама Гуссейна. Його син Кусай очолює, наприклад, організацію „Непереможний меч Саддама", яка володіє бюджетом 1 біл. для завербування агентів в усіх країнах світу.

ГРУПА ІСЛЯМСЬКИХ фундаменталістів в Альжирі, яка нещодавно висунула вимогу, щоб усі чужинці залишили країну, взяла на себе відповідальність за звіряче вбивство 12 сербів і хорватів, котрі, згідно з контрактом, працювали в Альжирі четвертий, останній, рік і вже готувалися повертатися додому. В комюніке фундаменталістів підкреслюється, що вбивство християн — це відповідь на вбивства християнами мусулман у Боснії.

ВЕСЬ МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ тривав взаємний артилерійський обстріл між хорватськими урядовими військами і збройними формаціями сербських сепаратистів з автономної области Країна. Спостерігачі годяться в тім, що ця сутичка може перерости у нову війну вздовж усієї демаркаційної лінії. Попередня війна між хорватами і сербами вибухнула в червні 1991 року, відразу після виходу Хорватії зі складу Югославії. Відтак при посередництві ООН вдалося підписати мирну угоду, і керівник Югославії Слободан Мілошевіч розірвав стосунки з лідером хорватських сербів Міланом Бабічем, затятим ворогом миру. Нещодавно серби в Країні провели парляментарні вибори і на них переміг М. Бабіч. Хорватський уряд у Загребі проголосив вибори незаконними. Це й послужило приводом до відновлення бойових дій.

В СИРІЇ ЗААРЕШТОВАНО голову Курдської робітничої партії, одного з найвпливовіших керівників курдських терористів Абдуллу Окалана, який від 1980 року мешкав у Дамаску. Сирійська служба безпеки арештувала його згідно з особистим наказом президента Сирії. Представник уряду заявив, що найближчим часом лідера курдських бойовиків буде передано в руки турецької влади.

ШВАЙЦАРСЬКА ПОЛІЦІЯ арештувала двох американських громадян, причетних до контрабанди наркотиків у З'єднані Стейти. Одного зі злочинців, Томаса Шеретта, затримано цілком випадково на летовищі в Лозанні, коли митники знайшли в нього два фальшиві пашпорти і 36,000 дол. готівкою. Після дводенного допиту Т. Шеретт назвав своє справжнє прізвище, відтак це підтвердилося даними з архіву Інтерполу. Він 10 років очолював групу, яка займалася контрабандою маріґвани. Щороку члени групи перевозили з Таїлянду до ЗСА 10 тонн наркотиків. Амбасада ЗСА у Швайцарії покищо не повідомила, чи буде домагатися видання злочинців у руки американської влади.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту і відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В. Жіріновський як проблема

Західній світ і в ньому українська діяспора мало знали про Владиміра Жіріновського, який раптом, з проголошенням вислідів виборів у Росії 12-го грудня ц. р. став своєрідною міжнародною сенсацією. Тільки нечисленні фахівці внутрішніх партійно-політичних відносин у Росії знали, що Жіріновський — це голова Ліберально-Демократичної партії, яка на глум своїй назві є партією російської реакції. Ця партія осягнула у згаданих виборах, яких 25 відс. голосів — це тільки одна четвертина голосів, але різновидність партій у новому російському парляменті така, що оця крайня реакційна партія найсильніша, отож її проводир висунувся на чоло нової політичної дійсности в Росії.

Оприлюднені тепер різні заяви В. Жіріновського у минулому кидають світло на цю людину, як цілком невідповідальну. Міністер економіки в уряді Єльцина, який став відомим у світі реформатором російської комуністичної системи, Єгор Ґайдар, назвав Жіріновського просто „фашистом". Фашист Жіріновський напевне заблькується у парляменті з комуністами, які стали другою найбільшою групою у новому парляменті. З історії Другої світової війни відомо, яка це загрозлива комбінація фашизму з комунізмом — союз Гітлера із Сталіном.

Особа покрою В. Жіріновського створила проблему, бо загадкою став факт, що людина такого формату і такого політичного світогляду могла спонукати маси виборців — голосувати на нього. Але ж у 1933 році маси німецького народу голосували на Адольфа Гітлера, Націонал-Соціялістична партія якого здобула найбільше голосів і парляментарних членів і тому тодішній президент Німеччини маршал Павль фон Гінденбурґ доручив йому, Гітлерові, скласти новий уряд. Тоді теж широкий світ здивовано запитував: хто такий Гітлер, звідкіля він узявся? Щойно тоді люди почали читати Гітлера „Майн Кампф" — але ще не вірили, що теорію вищости німецької раси понад усі інші раси можна буде здійснювати могутнім поліційним апаратом і найбільшою в історії світу збройною силою.

Люди голосують за такими новаторами тому, що вони невдоволені існуючою дійсністю і думають, що той проповідник нових ідей дасть щось нове, краще, вигідніше. Розвал совєтської імперії і провал комунізму створили у Росії не тільки державно-адміністраційний та економічний хаос (як і в Україні так у всіх післякомуністичних країнах), але й хаос у світі думок і почувань. Крайні гасла й бундючні фрази промовляють особливо до політично й інтелектуально примітивної маси — і саме такою масою є виборці в Росії.

Жіріновський несподівано виріс і сам себе підрізує. Він запропонував був Німеччині змовитися з Росією, щоб вони поділили між себе Польщу. Німецький канцлер Гельмут Коль, який уже увійшов в історію, як великий державний муж, змісця відкинув таку суґестію і лютий Жіріновський почав відгрожуватися скиненням на Німеччину атомової бомби. Але заалярмований польський міністер закордонних справ негайно полетів до Вашінґтону із скаргою. Жіріновський проповідував не тільки відбудову Росії у кордонах СССР включно з Україною, Кавказом і Балтійськими державами, але й із Аляскою, які Америка купила була за панування царату. Тепер він, Жірановський, великодушно вирікся вже Аляски.

Проблема людей типу Жіріновського у тому, що вони не знають докладної лінії поділу між дійсністю та уявою, між реальною можливістю та бажанням. Це прикметний фашизмові „вольовизм" — відомий з епохи римської імперії: „Так хочу — так наказую". Між неписаними законами історії є істина, що „несподіванка є реальним чинником у політиці". А кожний з нас знає, що життя складається не тільки з плянів, але й із несподіванок. Щасливо, що ми живемо під кінець другого тисячоліття і політичні меґальомани з апетитами Гітлера плюс Сталіна не мають шансів успіху.

Микола Світуха

ЧИ СПРАВДІ „БЕЗПЕКА ЧЕРЕЗ ПРАЦЮ"?

За повідомленням редакції щоденника „Ізвєстія" з 20-го листопада ц. р., в кінці його має появитися безпрецендентний в історії довідник „Біла книга", про склад структуру і бойову готовість Об'єднаних військових сил (ОВС) держав СНД, включно з Україною. Підготований до друку штабом головної команди ОВС при співучасті штабів військових академій, цей довідник мав бути представлений раді Міністрів оборони країн СНД ще у вересні, а в листопаді перші копії були розповсюджені серед чужоземного дипломатичного корпусу в Москві. З цього треба зробити висновок, що довідник появиться при співпраці з Міністерством оборони України і що нічого в його змісті не буде несподіванкою для Президента чи Уряду України.

Як інформують „Ізвєстія", довідник має появитися російською і англійською мовами для широкого розповсюдження урядам всіх більших держав світу, міжнародним організаціям (ООН, НАТО тощо), світовим засобам інформації та бібліотекам. Він поступить у свобідну продаж п. з. „До безпеки через співпрацю" у трьох варіянтах: скороченому (150 стор.), стандартному (600 стор.) і поширеному із залученням усіх законодатних актів про формування військових сил і з біографічними даними і фотографіями міністрів оборони держав СНД. Усі факти і статистичні дані мають бути подані за станом на травень 1993. На зміст довідника складаються такі підрозділи: геополітичне положення держави, військова доктрина, організація оборони, структура військових сил, система комплектування, соціяльна і правова охорона.

Можна сподіватися, що ця публікація викличе широке зацікавлення західніх агенств масової інформації. Покищо, одначе, треба обмежитися до початкових інформацій поданих в „Ізвєстіях" на основі скороченого варіянту довідника, який редакція отримала для аналізи. В репортажі „Ізвєстій" присвячено найбільшу увагу структурі і розміщенню стратегічних сил, себто міжконтинентальних ракет різного типу з їх ядерними бойоголовками і військовому балянсові сухопутніх сил в окремих країнах СНД після розпаду СССР. Саме на цьому питанні зупинимо нашу увагу, ілюструючи співвідношення сухопутних сил Росії, України і Білорусі цифрами поданими автором репортажу. Цифри ці в дійсності є квотами про кількість зброї і бойової техніки, що її признано кожній державі в рамках договору про обмеження і скорочення звичайних військових сил в Европі. Україна підписала цей договір 15-го травня 1992 року разом з Росією, Білоруссю, Молдовою, Азербайджаном, Вірменією і Грузією у ролі правонаслідників СССР. Наскільки наявна кількість бойової техніки перевищує квоти кожної держави, цього автор репортажу не подає.

Рід зброї	Україна	Росія	Білорусь
Танки	4,080	6,400	1,800
Бронемашини	5,050	11,480	2,600
Артилерійські системи	4,040	6,415	1,615
Бойові літаки	1,900	3,450	260
Ударні вертольоти	330	890	80

У репортажі говориться також, що в складі бойової техніки військових сил України знаходяться наймодерніші бойові машини (танки типу Т-72 і типу Т-64) і літаки (типу Су-27 і типу МІГ-29), тактичні ракетні комплекси „Точка", артилерійські системи „Смерч" і „Ураган". Завдяки існуванню розвинутих заводів воєнно-промислового комплексу Україна може самостійно випускати стратегічні ракети й інші види бойової техніки.

Питання важких стратегічних бомбардувальників згадується у репортажі, коротко наголошуючи, що в Совєтському Союзі нараховувалося 147 важких бомбардувальників типу Ту-95 і 15 типу Ту-160, серед них 84 і 15 (відносно) з далекобіжними крилатими ракетами з ядерними бойоголовками. Сьогодні на території Росії знаходиться 79 бомбардувальників, а на території України — 43, включно з 16 типу Ту-160. Дальших 40 знаходяться у Казахстані. Питання, хто диспонує якою кількість крилатих ракет в репортажі промовчується. Натомість стверджується, що з 34-ох літаків-танкерів, які колись мали свої бази на летовищі в Саратовській області, „частина" (яка?) „пересунена на територію України". Враховуючи важливість танкерів для ефективности стратегічних бомбардувальників, автор репортажу ніяк не хотів признати їх властивости України!

Подібно обминають питання власности Чорноморської фльоти загальною згадкою, мовляв, „для пам'яті", що в склад Чорноморської фльоти нині входить 45 важких надводних кораблів, 28 підводних човнів, більш як 300 середніх і менших кораблів, 151 літаків, 85 вертольотів морської авіації. А в складі воєнно-морських сил України до 1998 року має бути коло 100 кораблів і 40,000 осіб персоналу. Проблему поділу фльоти, як і надбережних споруд у Севастополі, навіть не згадується.

Хоч збройним силам Росії присвячено в книзі 55 сторінок, репортаж лише побіжно згадує про зменшення складу армії з 2,8 млн. до двох мільйонів до 1995 року. Про реорганізацію частин і забезпечення їх модерною воєнною технікою Про українську концепцію побудови збройних сил сказано також небагато, але подано що до 1995

(Закінчення на стор. 6)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ
Андрій Воробець, координатор

Р. Припхан — Братський Союзовець 1993 року

У суботу вранці, 13-го листопада 1993 року, в залі Українського Культурного Центру при церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго, вібулися Окружні наради Окружного Комітету Чикаго.

Присутні там були члени УНС, включно з головним секретарем, Володимиром Сохоном, головною заступницею предсідника, Гльорією Пашен, членом Контрольної Комісії, Анатолієм Дорошенком, головою Окружного Комітету Чикаго, Павлом Олексюком, секретарями Відділів, делегатами та організаторами Округи. Під час зборів, після слова головного секретаря УНС, трапилася приємна несподіванка, мгра Романа Припхана віднзначено званням під назвою Братський Союзовець 1993 року. Висловивши слово про заслуги Р. Припхана в УНС та в громаді поза УНСоюзом та прочитавши награвірований текст з пляката: „За його жертвенну працю протягом 41-років для добра УНСоюзу, його членів, громади та української справи", В. Сохан вручив йому плякету від УНС. Присутні відспівали йому многая літа і погратулювали. Р. Припхан був зворушений цією подією і щиро дякував за таку честь.

Від 1987 року УНСоюз уділяє звання під назвою — Братський Союзовець Року одному членові УНСоюзу, за відмінну братську діяльність в УНС та громаді поза УНСоюзом. Це згідно з програмою Крайового Братського Конгресу („National Fraternal Congress"), вибору „Фратерналіста Року" („Fraternalist of the Year"), у якій УНС бере участь. Успішний кандидат УНС автоматично стає кандидатом на звання Братського Конгресу. Р. Припхана вибрала, з-поміж 12-ти інших союзових кандидатів, скликана комісія, назначена Головним Екзекутивним Комітетом УНС. Членами комісії були: почесні члени Головного Уряду УНС, д-р Богдан Гнатюк, Марія Душник та Анна Гарас.

Тут подаємо інформацію із протоколу засідання Комісії Українського Народного Союзу для признання звання Братського Союзовця 1993 Року, яке відбулося 23-го липня 1993 року, в домівці Філядельфійської Округи УНС, 5004 Норт Олд Йорк вул., у Філядельфії. У засіданні взяв участь також Андрій Воробець, координатор братської діяльности УНСоюзу: „Згідно із уповноваженням Екзекутиви УНСоюзу та сімлітньою традицією Комісія однодушно обрала Братським Союзовцем Року Романа Припхана, колишнього голову Окружного Комітету УНС у Чикаго, довголітнього секретаря 399-го Відділу 'Леви', делегата свого Відділу на сімох конвенціях УНС, постійно відданого організатора нових членів УНСоюзу в Чикаго; поза межами УНС: члена спортового товариства „Леви", колишнього старшину Першої Української Дивізії, провідника Братства УД УНА, члена багатьох спортових організацій, члена управи комбатантських організацій, секретаря управи Міжкомбатантського комітету, активного члена парафії свв. Володимира й Ольги, прихильника Пласту/Пласт-Прияту, жертвенну людину на всі громадські потреби, працівника, який допомагав потребуючим в Україні та взагалі людини активної у громадських організаціях Великого Чикаго".

Р. Припхан народився 1918 року в Брині, Івано-Франківський повіт. Він закінчив університетські студії із ступенем магістра, був старшиною — поручником — у Першій Дивізії Української Національної Армії і брав участь в численних боях проти Червоної армії. Після війни він виемігрував до ЗСА, де швидко включився в громадську працю, зокрема для Українського Народного Союзу, де від 1952 року він був членом 399-го Відділу, „Леви", а від 1968 року його секретарем і делегатом на сімох Конвенціях. Він також служив в управі Окружного Комітету, був кількакратним секретарем та заступником голови, а від 1989 до 1992 років, головою. На чотирьох конвенціях він служив головою Комісії Секретарських Справ. На 31-ій конвенції належав до Статутової Комісії. У 1992 році його номінували кандидатом на Братського Союзовця Року і він отримав почесне визначення як один із чотирьох першунів. Р. Припхан завжди був добрим організатором. За час своєї кар'єри секретаря Відділу він сам зорганізував понад 350 членів, а за його головства Чикагської Округи, виконувала організаційну квоту на високі відсотки.

Поза УНС, Р. Припхан служив довгі літа головою і членом Управи Братства 1 УД УНА і членом управи, був секретарем, Українського Міжкомбатанського комітету в Чикаго. Він активно допомагав при влаштуванні різних комбатантських імпрез, річниць, панахид і маніфестацій. Кожного року він активно працював при збірках на впорядкування могил і на листопадових збірках на допомогу українським воєнним інвалідам, а зокрема на втримання могил полеглих вояків 1-ої УД УНД в Австрії.

Мгр Р. Припхан довгі літа був членом Управи Спортового Товариства „Леви" в Чикаго, довго-

(Закінчення на стор. 6)

Юрій Стефанівський, Львів

УКРАЇНА НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ

I

Виборча кампанія в Україні набирає оберти. Політичні партії, клянучи консервативний „новий" (а фактично старий совєтський) закон про вибори, змушені прийняти реалії сьогодення і вже закінчують розробку стратегії і тактики участи у виборчій боротьбі. В строкатій палітрі політичних сил можна, хоч і досить умовно, систематизувати їх розкладку у декілька блоків:

1. Ліві — комуністична, соціялістична, селянська партії та партія праці — виступати єдиним бльоком, напевно, не будуть. Принаймні такі висновки можна зробити із останніх виступів лідера соціяльної партії Олександра Мороза. Єдности в цьому крилі немає. СПУ звинувачує комуністів у вичікуванні після серпневого 1990 року заколоту, КПУ звинувачує соціялістів у ревізіонізмі. Лівих гуртує ідея-фікс: попри здоровий глузд та історичний досвід таки „ощасливити", людство, загнавши його у „світле майбутнє". Чутки про те, що народ через зубожіння усе більше підтримує різних відтінків червоних, які розпускають лідери СПУ, КПУ, Сел ПУ (партії голів колгоспів та їхніх підспівувачів) і Партії праці (Партії „червоних" директорів), є досить надуманими і мають за мету скоріше саморекляму, ніж спробу об'єктивного аналізу реалій.

У генетичній пам'яті населення нашої держави назавжди закарбувалися криваві злочини комуністів, що не повинні кваліфікуватися інакше, як геноцид проти українського народу. Із усіма натяжками, враховуючи ковбасно-прокомуністичні настрої певної частини населення Донбасу та Криму, послідовники збанкрутованих ідей Маркса-Леніна-Сталіна можуть здобути від 8 до 12 відсотків депутатських мандатів.

У бльоці лівоцентристських сил найпотужнішою виглядає Партія Демократичного Відродження України, яка завдяки інтеліґентності та високому інтелектові своїх лідерів потрапила зберегти себе від внутрішніх розколів. Їх толерантність до інших політичних сил в тому числі і до суперників приваблює виборців і дозволить успішно здолати виборчі бастіони.

Незлі шанси мало об'єднання „Нова Україна", але останнім часом його роздирають протиріччя між східніми і західніми осередками. Не сприяє єдності „НУ" і діяльність її голови Володимира Гриньова, який, приміряючись до президентського крісла на наступних виборах, намагається підібгати організацію під себе, що викликає неґативну реакцію низових осередків.

Трудовий Конґрес України, створений колишніми комсомольськими функціонерами, стоїть на плятформі розбудови української державности на основі ринкових перетворень. Одне з положень програми Конґресу — право на оренду підприємства із можливістю їх викупу трудовими колективами у поєднанні із солідним досвідом організаційної роботи, повинен забезпечити ТКУ певний успіх на виборах.

Натомість Соціял-Демократична Партія, яка об'єднала молоду українську інтелектуальну еліту після серії перенесених розколів, навряд чи завдасть клопотів більш досвідченим суперникам.

Умовою успіху „зелених" на виборах є досягнення населенням певних рівнів добробуту та екологічної культури. Ні першого, ні другого в Україні наразі немає, тому лідери ПЗУ великих надій на перемогу 27-го березня мати не повинні.

У цілому ж бльок лівоцентристських сил, при умові об'єднання на базі спільної плятформи, матиме підтримку певної частини виборців, яка забезпечить йому до 10 відс. місць в парляменті.

У центристів, до яких належить Демократична Партія України, товариство „Просвіта" та Союз української студентства, домінантною є Українська Республіканська Партія та Конґрес Національно-Демократичних Сил. УРП і КНДС мають організації у всіх регіонах країни, де сильніші, де слабші. Лідери республіканців Левко Лук'яненко та Михайло Горинь користуються не абияким підтримкою населення. Разом з Демократичною Партією України республіканці можуть здобути 10—12 відс. депутатських мандатів.

Закінчення буде.

Володимир Жила

„ПОЕЗІЯ — МІЙ ГОЛОВНИЙ І УЛЮБЛЕНИЙ ЖАНР"

Ганна Черінь, „Квіти добра і зла: поезії". Клифтон (Ню Джерзі): Об'єднання Українських Письменників „Слово", 1991, 238 сторінок.

„..Немає добра без зла..."
Юрій Збанацький

I

І так, усе позитивне в житті людини, що відповідає її інтересам, бажанням, мріям — це добро, а щонебудь погане, чи недобре — це зло. Таким чином добро є протилежне злу і навпаки. Вони протилежні собі за якостями, властивостями та ознаками. Але в житті, пише Юрій Збанацький, „немає добра без зла..." Отже, вони мусять творити якусь неподільну сукупність. Уже Шарль Бодлер, видатний французький поет XIX століття, творячи свої „Квіти зла" розглядав їх не стільки як вірші, скільки як поетичне „творіння найстрогішої єдности". Він був переконаний, що „з точки зору мистецтва та естетичного враження вони („Квіти Зла" — В. Ж.) значно програли б, не будучи прочитаними в тій послідовності, як їх розташував, знаючи, що робить, поет. Але вони втратили б іще більше з точки зору морального ефекту".

Ганна Черінь відома діяспорна поетеса, навпаки, обдарувала нас збіркою поезій п. з. „Квіти добра і зла", в якій зберегла цю неподільну життєву сукупність, але не завдала собі лишнього труду організувати свої розрізнені вірші. Тим вона і не порушила їхньої ефективности. У кеї у збірці вийшов добрий початок і сильний кінець. А самі поезії не менше впливають на душевний стан читача, своєю внутрішньою мелодією, своїми естетичними прикметами та своєю моральною ефективністю.

Де ж тут секрет її майстерности, де ж тут та „таємна архітектура" побудови збірки, яка не ізолює сили поезії, а навпаки, поширює її, робить її більш ефективною? Вона, на нашу думку, в єдності прекрасного й доброго, а то й злого, що усвідомлюється поетесою як норма. Адже вона твердо вірить у прекрасне і у перетворюючу, очищаючу силу доброго й злого. Вірить вона також у силу духовного перетворення людини, що жевріє у поезії та мистецтві взагалі:

Мабуть із злом нерозлучне добро!
Вабить нас вічно жар-птиці перо...
Зла скуштувавши, добро несмачне.
Кину тебе — і забудеш мене...

Може п'ятниця нам зла не бажає.
Вип'є, повія його привітає
Із співчуттям, наче рідна сестра.
Може це квіти зла? Чи добра?

Скажете — пробі, це ж бруд і розпуста...
Хто ж, як не ви, спричинили той бруд?
Гляньте на себе, гляньте у люстро
І над собою вчиніть самосуд.

Пісні моєї кредо:
Квіти добра і зла
В'єднані в наші гени
Травмою раю й геєни.

„Квіти добра і зла"

Це ніщо інше, як апологія духовного перетворення людини, піднесеного тут до естетичної якости в єдності прекрасного й доброго, а то й злого. Для поетеси воно стає мистецьким ідеалом гідним подиву й осуду. Бож:

З одного кореня зросли добро і зло;
Чорти і янголи — з одної школи.
Що важливіше: те, що вже було,
Чи те, що й бути не могло ніколи?

...Але іще виспіває поет
Нюанси і півтони,
Не відчуваючи, що скінчив лет,
Що тоне...

„Айсберг"

Чи не закралася тут часом невідповідність краси й добра, чи не наближається вона тут до стану аномалії чи навіть відхилення від норми:

Чи брехуни хронічні можуть бути щирими?
Чи можна добрим буть комусь на зло?
Щось сталося, а ми не віримо.
Нам правдою здається те, що не було.

(Там же)

Закінчення буде.

Загальні збори ОУП „Слово"

2-го листопада ц. р., під час VI Конгресу СКВУ в Торонто, відбулися Загальні збори Об'єднання Українських Письменників (ОУП) „Слово". На Загальні збори зібралося 15 членів ОУП „Слово" і вісім гостей з Америки, Канади, Румунії, Словаччини та України.

Загальні збори відкрила Ліда Палій, діючий голова Президії ОУП „Слово". Вона щиро привітала гостей, зокрема тих, що прибули з-поза Канади. Головою Президії зборів обрано проф. Володимира Жилу, секретарем — Світлану Кузьменко. С. Кузьменко прочитала протокол з попередніх зборів, що відбулися 27-го травня 1990 року під час з'їзду ОУП „Слово", який проходив від 25-го до 27-го травня в Торонто. Цей з'їзд ОУП „Слово" був тоді історичним, подібно, як колись, у грудні 1958 року, Перший з'їзд ОУП „Слово", що відбувся в Ню Йорку. На Першому з'їзді зібралися тоді письменники з різних країн українського поселення з чотирьох континентів, щоб визначити напрямні письменницької організації з підтвердженням одного літературного процесу і в Україні, і в діяспорі. Знову ж на згаданий Сьомий з'їзд та на Загальні збори прибула офіційна делеґація Спілки Письменників України у складі відповідального секретар СПУ Юрія Сердюка, президента новоствореного Українського Центру Інтернаціонального ПЕН Миколи Вінграновського, редактора Літературного журналу „Всесвіт" Олега Микитенка та молодого прозаїка Валентина Тарнавського. На з'їзді побували тоді й інші письменники та літературні діячі з України, які в той час перебували в Канаді. Таким чином, це була перша зустріч і спільна нарада письменників з України та діяспори. З'їзд цей прийняв з ентузіязмом повідомлення про номінацію письменника Олеся Гончара на Нобелівську літературну премію за 1990 рік, номінацію, що її спільно провели і в Україні, і поза її межами при допомозі деяких визначних письменників і літератудних діячів.

Загальні збори перевірила діяльність ОУП „Слово" і вибрали нову Президію, яку встановлено в Торонто з уваги на особливу живучість торонтонського відділу, велике скупчення членів ОУП „Слово" та найсприятливіші умови для праці. Загальні збори прийняли відчитаний протокол одноголосно.

Д-р О. Копач у доповіді на тему „Погляд на діяльність 'Слова' " торкнулася питання діяльности ОУП „Слово" в діяспорі та його відношення до літературного процесу в Україні. Вона ствердила, що сьогодні в цій галузі можемо говорити навіть про співпрацю. Письменники, які живуть і творять в діяспорі, мають можливість бути надрукованими в Україні. Їхні твори знаходять там чимало читачів.

Голова Президії зборів привітав присутніх на залі видатного письменника України Івана Драча і його дружину, колишнього дисидента і письменника Данила Шумука та Степана Ткачука, письменника і голову Союзу Українців Румунії. Іван Драч у своєму привітальному слові відзначив значення ОУП „Слово" в діяспорі та в Україні. Він високо оцінив діяспорну літературну творчість,„вважаючи, що вона багато причинилася до збереження українства за кордоном материка й то в найбільш критичний час для українського народу. Степан Ткачук, вітаючи присутніх, сказав, що ОУП „Слово" зробило багато того, чого не зробили в Україні. А далі передав привіт від українських письменників у Румунії, зазначивши, що їх є там тепер 46.

Про діяльність ОУП „Слово" звітувала Світлана Кузьменко, яка прочитала короткий звіт з діяльности за час головування св. п. Остапа Тарнавського. Він помер несподівано 19 вересня 1992 р. на 76 році трудолюбного життя. До Сьомого з'їзду ОУП „Слово" (25—27 травня 1990) вийшов збірник „Слово" ч. 12, головним редактором якого був д-р Остап Тарнавський. Як голова, він старався налагоджувати зв'язки ОУП „Слово" зі Спілкою Письменників України та з окремими письменниками в Україні. На головного редактора збірника „Слово" ч. 13 було запрошено проф. д-ра Олега Зуєвського. Багато членів ОУП „Слово" побувало за цей час в Україні, дехто навіть неоднораозово. Деякі письменники вступили до СПУ. Багато авторів з діяспори друкували свої твори в різних пресових і літературних виданнях в Україні (і, звичайно, в діяспорі). Слід зазначити, що переклади Олега Зуєвського лірики Емілії Дикинсон були поміщені в книжковому виданні серії „Перлини світової лірики" поруч з перекладами найкращих перекладачів літературних творів, зокрема поезії, в Україні. За звітний період Торонтонтський відділ „Слово" під головуванням Марії Голод був дуже активний, влаштовуючи авторські вечори і виступи гостей з України.

Ліда Палій, діючий голова, поінформувала присутніх про діяльність ОУП „Слово" за її головування, зокрема про її особистий вклад у працю ОУП „Слово" та про її діяльність у ПЕН.

Марія Голод склала фінансовий звіт. У ньому вона підкреслила, що збірники „Слово" від ч. 4 до ч. 11 вийшли в Канаді старанням відомого літератора й активіста ОУП „Слово" Юрія Стефаника. Збірник ч. 12 вийшов у Америці зз гроші Тетяни Самчук, які вона подарувала ОУП „Слово" у пам'ять свого чоловіка, видатного українського письменника Уласа Самчука. Збірник „Слово" ч. 13 вийде коштом Емілії Боднарчук, вдови письменника Івана Боднарчука. Обидві дружини письменників подарували ОУП „Слово" у пам'ять своїх чоловіків по 10,000 дол.

У дискусії над звітами проф. Ярослав Рудницький, колишній довголітній голова Уряду УНРеспубліки в екзилі, закликав ОУП „Слово" активізуватися для здобуття нагороди Нобеля для українських письменників. Він радив у цій справі співпрацювати з Києвом. Ольга Мак висловила думку, що здобуття нагород Нобеля для українських письменників нелегка справа, бо в цьому грають велику ролю політичні обставини. Вона радила, щоб ОУП „Слово" частіше влаштовувало літературні вечори для своїх членів, щоб таким чином активізувати їх та поширювати наші літературні здобутки в Україні і діяспорі.

Один з дискутантів висловив думку, що ОУП „Слово" має бути тривалою інституцією, що вимагає тривалих зусиль та здорової візії у плянуванні і організації праці.

Від Контрольної комісії виступив Роман Колісник, який склав короткий звіт і відзначив, що фінансова звітність ОУП „Слово" є в подному порядку. Збори одноголосно прийняли всі звіти і схвалили діяльність Президії ОУП „Слово".

Голова зборів Володимир Жила прочитав список членів ОУП „Слово", що відійшли у вічність від часу останніх Загальних зборів: Іван Боднарчук, Оксана Керч, Марта Калитовська, Олександра Сулима-Чорнобривець (1990); Іван Коровицький, Кость Гіммельрайх (1991); Володимир Янів, Олександер Оглоблин, Едвард Козак, Остап Тарнавський (1992); Олекса Веретенченко, Микола Степаненко, Святослав Гординський, Василь Онуфрієнко, Михайло Качалуба і Мирон Левицький (1993). Пам'ять їх вшановано однохвилинною мовчанкою.

Ліда Палій прочитала проєкт нового статуту ОУП „Слово" й тут голова зборів відкрив дискусію над цим проєктом. З уваги на це, що проєкт досить великий, вирішено прийняти пропозицію Марії Голод і розіслати його всім членам для їхніх зауваг. Пропозицію схвалено одноголосно.

Роман Колісник запропонував такий персональний склад нової Президії ОУП „Слово": Лідія Палій — голова, Данило Струк — перший заступник голови, Юрій Коломиєць — другий заступник голови, Світлана Кузьменко — секретар, Марія Голод — скарбник. Збо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Гуманітарно-медична допомога Україні

Дехто може вважати, що журнал „Лікарський Вісник", який є органом Українського Лікарського Товариства Північної Америки, — суто фахово-професійний журнал, який, висвітлюючи лікарські справи, може бути цікавим і корисним лише для осіб медичної професії, а не для всіх. В дійсності так воно не є. Усвідомлюючи, що справа здоров'я людини є справою (або проблемою) не тільки лікарів, але кожної людини, яка бажає доброго здоров'я і довгих літ життя, всі числа „Лікарського Вісника"(а йому вже пішов сороковий рік) поруч суто фахових лікарсько-медичних матеріялів завжди поміщують і такі, що є цікавими і корисними для кожного читача.

До таких чисел належить також найновіше — № 2(130). Розгортаємо журнал і після суто-фахових статтей, написаних на тему найновіших наукових досягнень в ділянці лікування недуг очей, серця, цукрового діябету і т. д. бачимо також статтю під назвою „Гуманітарна допомога Україні", автором якої є д-р Павло Джуль — не тільки відомий фахівець з ділянки лікування вуха, горла та носа, але також головний редактор „Лікарського Вісника". Що ж пише в цій статті шановний автор? Якщо врахувати, що тепер український нарід на своїй батьківщині і далі переживає не тільки економічну, екологічну чи навіть культурномовну кризу (йдеться про дуже повільну українізацію) але, як пише д-р Джуль, також мережа охорони здоров'я там і досі знаходиться в жалюгідному стані, тоді стане ясним, чому також в цій ділянці Україна тепер потребує допомоги. Але перед тим, як подати, що саме конкретно робиться в цій ділянці, подамо деякі факти щодо незадовільного стану охорони здоров'я.

Як пише д-р Джуль, всюди бачимо в Україні старі й занедбані лікарі, великий брак діягностичних та лікувальних засобів. З огляду на брак контактів із зовнішнім світом, медична освіта в Україні не дорівнює европейським стандартам. Післядипломний вишкіл молодих лікарів також недостатній. Навчання в медичних інститутах і досі відбувається російською мовою.

Але навіть якщо якийсь шпиталь має певну кількість модерних діягностичних та хірургічних приладів, то часто тамтешні лікарі не вживають їх, бо не знають, як ними користуватися. Також з прикрістю треба ствердити, що дуже часто лікарі отримують поломані хірургічні інструменти або ліки з вигаслим часом дії. Хто є винуватцем цього — невідомо.

Або таке. Хоч жертвам чорнобильської катастрофи допомагають численні благодійні фундації, які постали в деяких европейських та заокеанських державах, проте, на жаль, багато з них дбає більше про свою власну кишеню, ніж про українських дітей. Також треба взяти до уваги, що в Україні відчувається гострий брак модерних підручників українською та англійською мовами.

Що ж конкретного вже зробила і має зробити українська діяспора в ділянці медично-гуманної допомоги Україні? Д-р П. Джуль вважає, що якщо ще п'ять років тому завданням української діяспори було зберігати традиції, мову та церкву, то тепер нашими завданнями мають бути такі: продовжувати гуманітарну допомогу Україні, співпрацювати з Американським Міжнародним Альянсом Здоров'я (АМАЗ) щодо підвищення медичної освіти та здоров'я в Україні, співпрацювати у програмі Українського назовництва та влаштовувати спільні медичні конференції.

На велике признання за широку гуманітарну акцію серед нашої спільноти заслужила Фундація для допомоги дітям Чорнобиля (ФДДЧ), яку очолюють д-р Зенон та Надія Матківські. Це завдяки їхнім старанням обласна спеціялізована лікарня у Львові тепер вже повністю обладнана модерним діягностичним та хірургічним устаткуванням та забезпечена фармацевтичними препаратами для лікування дитячих злоякісних недуг.

Як відомо з преси, Український Братський Союз (УБС), Скрентон, Пенсильванія, обладнав модерним діягностичним устаткуванням спеціяльний диспансер для захисту населення в Пущій-Водиці поблизу Києва. Завдяки старанням пастора Івана Шепа, лютеранська місія „Думки про віру" закупила дві санітарні автомашини, обладнавши їх найновішим дентистичним та діягностичним устаткуванням для обслуговування населення. Цей проект має назву „Медична клініка на колесах". Медичним директором проекту є д-р Степан Дудяк. Клініку обслуговують американські лікарі-добровільці та члени Українського Товариства Північної Америки. Цей проект, який існує покищо тільки в Тернопільській області, втішається великою популярністю.

Також українці стейту Мишеґен, де проживає д-р П. Джуль, не хочуть залишатися позаду. Тут місцевий відділ УЛТПА склав умову зі Світовим Фондом Медичної Допомоги (СФМД), згідно з якою можна буде висилати медичне устаткування та ліки в Україну. Завдяки старанням голови мишиґенського відділу УЛТПА д-р Лесі Болтарович, лікарня Генрі Форда в Дітройті зобов'язалася приймати українських лікарів на післядипломний вишкіл.

Варто зазначити, що деякі наші лікарі, їдучи на Україну приватно (одинцем), при тій нагоді привозять з собою також хірургічні інструменти для вибраних ними медичних інституцій, роблять там показові операції та читають лекції. Наприклад, проф. Василь Трухлий (Чикаґо) вже двічі виступав з лекціями у багатьох медичних центрах України.

Але незалежно від того, як багато допомагають Україні українські лікарі з діяспори (а це стосується не тільки ЗСА, але також українські лікарів Канади, Австралії, Німеччини, Австрії і т. д.), цього буде не досить, щоб поставити охорону здоров'я в Україні на такий рівень, на якому вона повинна б стояти. Бо подібно до інших ділянок життя — економічної, екологічної, мовно-культурної і т. д., так само і щодо лікарсько-медичної справи, все залежатиме від того, як люди будуть працювати. Буде населення більше працювати — буде більше мати. При цій нагоді доречно пригадати добру пораду президента ЗСА Джана Кеннеді. Звертаючись при одній нагоді до народу, Кеннеді сказав: „Запитуйте не держави, що вона зробила для вас, а запитайте себе — що ви зробили для своєї країни".

Крім питань гуманітарно-медичної допомоги Україні, в „Лікарському Віснику", як було завжди в минулому, поміщено також статті на „чисто медичні", наукова термінологія яких може бути не цілком зрозумілою для читача немедичної професії. Також поміщені згадки про тих лікарів нашої діяспори, які вже навіки відійшли від нас. Це доктори — Ярослав Геник-Березовський (1903—1992), Юрій Мачук (десятиліття смерти). Володимир Тищенко (1928—1992), Юрій Кишакевич (1918—1992) та Маріян Панчишин (1923—1993) — син нашого славного лікаря і великого гуманіста-професора Маріяна Панчишина, який мав ще одного сина — також лікаря за фахом, Юрія, але який в 1970 році загинув від нещасливого випадку.

Але „все йде — все минає, і краю немає"... На місце колег-лікарів, які вже навіки відійшли, приходять нові і молоді колеги й колежанки. Серед них в цьому числі журналу бачимо прізвища таких наших нових лікарів з докторськими титулами, як Марта Качмарик, Андрій Жура та Роман Білинський. Короткі життєписи про них (також і тих, що вже відійшли), за рідкими вийнятками, належать перу невтомного і довголітнього архівара УЛТПА д-ра Павла Пундія.

Д-р Юліян Мовчан

Управа Фундації Українського Вільного Університету з надзвичайно великою приємністю і глибокою вдячністю інформує українську спільноту про нових фундаторів, меценатів і добродіїв Фундації УВУ.

Зокрема щиро вітаємо достойних фундаторів, меценатів і добродіїв, котрі безперервно розбудовують свої ПОСТІЙНІ СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ (ПСФ) і тих, що розпочали такі фонди при Фундації УВУ. Це, в першу чергу, інж. Остап і Ірена Захарків, спадок по сл. п. Олександрові Ярошеві, Павло і сл. п. Матильда Німець, Роман Кушнірчук, Марія Андрусяк, Параскевія Витвицька, інж. Юрій Мицак, д-р Оксана Фольварків, Українська Федеральна Кредитівка (Н.Й.) „Самопоміч" і Михайло і Анна Смалій. Також: Ярослав Млинко, Марія Душник, Українська Федеральна Кредитівка в Гартфорді (КТ), д-р Ігор Ґаларник, д-р Евген і Ніля Стецьків, Осип і Марія Васьків, мґр Роман і Анна Чорнобіль, д-р Петро і Ріа Грицак, Богдан Лівчак, д-р Едвард і Дарія Жарський, д-р Володимир Клабович, д-р Ісаслава Заяць, Евген Романюк і дослівно сотки постійних і нових жертводавців на розбудову вільної української науки, а особливо на поповнення нових наукових кадрів МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. За це Вам всім щире СПАСИБІ.

Ярош, Олександер (із спадку) 15,000.00 дол. (30,000.00)
Німець, Павло і сл. п. Матильда 10,000.00 (22,505.00)
Кушнірчук, Іван 2,000.00 (13,400.00)
Витвицька, Параскевія 2,000.00 (8,730.00)
Захарків, інж. Остап і Ірена 600.00 (44,000.00)

По 500.00 дол. зложили:

д-р Фольварків, Оксана (2,025.00); Романюк, Евген (925.00)

Млинко, Ярослав 300.00 (1,700.00)

По 250.00 дол. злоожили:

Макар Володимир; Українська Федеральна Кредитівка (Н.Й.) „Самопоміч" (2,400.00).

По 200.00 дол. зложили:

Інж. Мицак, Юрій (5,900.00); д-р Рожанковський, Ярослав і Софія (935.00); Український Громадський Комітет, Ст. Петерсбурґ, Фльорида 170.00 (833.00).

По 100.00 дол. зложили:

Андрусяк, Марія (10,150.00); Вардиґа, Едвард і Ґледис; Губка, Борис і Іванна; д-р Ґаларник, Ігор (1,300.00); д-р Заяць Ісаслава (1,000.00); Казимирів, Степан; Каплистий, Марія (805.00); д-р Клабович, Володимир (1,000.00); Когут, Микола і Віра; д-р Когутяк, Володимир (545.00); Кошів, Богдан; Масловський, Зенон (575.00); Український Народний Союз, Окружний Комітет Ню Йорку; Покора, Олександер і Віра; Русаненко, Теодор; Смалій, Михайло і Анна (3,325.00); д-р Стахів, Мирослав Денис (660.00); Українська Федеральна Кредитівка, Гартфорд, Кон. (1,325.00); Український Дім в Ля Меса, Каліфорнія; Хоцінський, Р. В. (Дженні); д-р Стецьків, Евген і Ніля 80.00 (1,300.00); Балабан, Василь і Ольга 75.00 (600.00); Пастернак, Йосиф 75.00.

По 50.00 дол. зложили:

Д-р Балтарович, Роман і Марія; Бенко, Ярослав; Боднарчук, Емілія; Васьків, Осип і Марія (1,125.00); Гасяк, Семен; о. Гаюк, Семен і Олександра; д-р Грицак, Петро і Ріа

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ
ТРАВЕНЬ — СЕРПЕНЬ, 1993

(1,050.00); Гук, Степан (845.00); Гуменний, Йосиф і Катерина; Дорош, Роман; Дуда, Іван і Марія; Душник, Марія (1,360.00); Зарицький, Петро і Анна (550.00); Ламберт, Амалія; Лисий, Ігор і Дарія; Лисяк, Богдан і Лідія; Мацола, Семен (650.00); Модрицький, Мирослав і Гелен (655.00); Роман, Ілля і Софія; Росола, Ярослав і Катерина; д-р Цимбала, Богдан (1,055.00); Шоробура, Юстина; мґр Чорнобіль Роман і Анна (1,150.00); Юзенів, Андрій; мґр Воронка, Василь 40.00 (825.00); Мельниченко, Марко 40.00.

По 25.00 дол. зложили:

Андрейців, Василь і Марія; Андрушко, Ярослав і Марія; Артимишин, Люба; Брикович, Теодозія (620.00); Ван Сліт, Володимир і Анна; Василик, Микола і Оля; Васильків, Йосиф і Марія; Ващишин, Іван і Марія; Висоцький, Роман і Дарія; д-р Волянський, Степан; Воробець, Зиновія; Гайда, Ярослав і Анна; Гафткович, Евген; о. Гаюк, Семен і Олександра; Горбачук, Марія; Гошовський, Володимир і Леонтина; Ґац, Остап і Марія; Ґелетканич, Андрій і Осипа; Ґераґа Марія; Ґіна Григорій і Анна; Данилович, Іван і Софія; Даниш, Орест і Наталія; Дзедзик, Андрій і Ірена; д-р Дзюбик, Роман і Анна; Дзюбинські, Богдан і Анна; Задояний, Маріянна; Заполенко Сергій; Зубаль, Марія (555.00); д-р Жарський, Едвард і Дарія (1,040.00); Іванчук-Петріе, Ірена; Ільків, Оля; Кецман,Дмитро; Клос, Марко і Анна; Корнага, Мирон і Христина; Королишин, Микола і Луїс; Крупський, Корнель і Наталія; Кулька, Дмитро; Кушнір, Мирослав і Анна; Лаврів, Ірена; Ладд, Данило і Катерина; Лехіцький, Іван; д-р Лизогуб, Володимир; Лівчак, Богдан (1,075.00); Луцкевич, Всеволод і Марся; Майбо, Еміль; Мак, Петро і Кетлін; Маланчук, Степан; Маснік, Володимир; Масловський, Мирон; Масюк, Ярослав; д-р Миськів, Петро і Евгенія; Мирфі, Річард і Людмила; Наконечний, Богдан і Марія; Галатин, Павло і Стефанія; Наум, Василь і Стефанія; Небеш, Марія і Орест (945.00); Новак, Ірена (535.00); Огаренко, Марія; Остапчук, Петро і Ірена; Палуга, Павло; Петренко, Ігор; Пиштик, Гелен; Пилявка, Теодор; Плеш, Михайло; Полатайко, Гелен; Роговський, Нестор і Тоббі; Рудик, Андрій; Свищук, Юрій і Христина; Сідлярчук, Степан; Сімків Володимир; Скальський, Михайло і Неоніля; Склепкович, Олег і Елсі; Солонинка, Мартин; Стефанишин, Марія; Степанків, Ярослав і Катерина; Сявавко, Мирослав і Олена; Твердохліб, Петро і Ірена; Тимочко, Ярослав і Марія; Український Дім „Дніпро", Баффало, Н. Й.; Хлиста, Микола і Розалія; Хома, Йосиф і Анна; Цетенко, Вячеслав; Череวайко, Микола і Анна; д-р Чернецький, Іван; Шаблій, Микола; Шеґальник, Микола; Шкварко, Михайло і Христина; Шолюха, Марія; Ющак, Михайло і Аніта.

По 20.00 дол. зложили:

Бойцун, Анна Марія; Вініч, Віктор і Надія; д-р Джонс, Гаймон; Гусак, Петро і Марія; Демянчук, Григорій; Джівак, Володимир; Заращак, Данило і Анна; Івасютяк, Петро; Корлятович, Степан і Павліна; Кошуба, Стефанія; Марченко, Петро і Еллен; Ощипко, Гелен; Пакула, Володимир і Катерина; Панків, Софія; Стадник, Іван і Марія; Сталісь, Петро; Стасюк, Іван; Цяпка, Михайло; Цьонка, Лев і Дженет; Язорський, Евген.

По 15.00 дол. зложили:

Аттон, Іван і Марія; Барицький, Миксла; Беґей, Роман і Марія; Білас, Михайло і Тамара; Бойко, Мирон і Мюріел; Бук, Андрій і Катерина; Гальський, Евген; Грабець, Роман і Мирослава; Гречко, Михайло; Данчерський, Теодор і Ассунна; Демчук, Стефанія; Дилетчук, Павліна; Дудинський, Василь і Осипа; Журавель, Василь; Задорецький, Володимир; Залуга Петро; Заґестовський, Петро і Марія; Івахів, Роман і Надія; Кіналь, Михайло; Колтунюк, Орест і Антоніна; Корінь, Володимир і Анна; Кос, Анна; Криворук, Микола і І Надія; Кульма, Катерина; д-р Лоґінський, Орест і Стефанія; Марковські, Адам і Лідія; Матейко, Микола; Мінкевич, Катерина; д-р Павліський, Ярема і Валентина; Потопник, Петро і Параскевія; Решітник, Василь і Віра; Рубчак-Єнсен, Евгенія; Савка, Василь і Патриція; Семенюк, Микола і Джоен; Семущак, Стефанія; Серабин, Френцес; Смериковський, Андрій; Солиха, Михайло; Сороколіт, Микола; Степовий, Константин і Евгенія; Титус, Ліса; Уздейчук, Володимир і Марія; Федак, Евген і Теодозія; Федишин, Теодор; Фекуляк, Іван; Хомик, Антін і Анастазія; Хомут, Наталія; Ціар, Ольга; Шийка, Іван; Шутер, Рассел і Татіяна; Шмуляк, Василь і Анна; Юречко, Ольга і Йосиф; Яворський, Мирослав і Джосефа.

По 10.00 дол. зложили:

Арлінський, Іван; Бараник, Юрій; Бойко, Марія; Винницький, Патриція; Галлік, Степан і Анн; Гордієнко, Неоніля; Дембересський, Олена; Джансон, Юлія; Єйна, Михайло; Жовнір, Іванна; Клим, Ярослав і Іванна; Козицький, Микола; Колубійский, Володимир і Дорріс; Конрад, Ігор і Соня; Коцелко, Софія; Кручовий, Володимир і Анастазія; Ласевич, Дмитро; д-р Макарушка, Ярослав; Микитин, Василь; Мідзак, Андрій; Мілінічук, Іван і Софія; Гуменюк, Стефан; Олінник, Володимир і Стефанія; Роббінс, Антін і Елена; Український Народний Союз, Відділ 161, Амбрідж, Па.; Урбанський, Омелян і Юлія; Фіцик, Володимир і Анджела; Хомко, Іван.

Нижче 10.00 дол. зложило 9 осіб на суму 45.00 дол.

Ми ще раз щиро дякуємо нашим шановним жертводавцям, котрі завжди щедро відзиваються на наші заклики. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ, при Вашій щедрій допомозі, сповняв, сповняє і буде дальше сповняти ВСЕУКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬМУ МІСІЮ. Він творив вільну Українську Науку поза межами поневоленої Батьківщини. Сьогодні, маючи за собою довголітній досвід західно-европейської наукової установи, УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ СТАЄ НЕНАЧЕ НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ в західний науковий світ. Тим самим він відіграє надзвичайно важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. І так, останнього семестру ми бачимо на УВУ не тільки студентів із Києва, Львова, Харкова, Дніпропетровська, Івано-Франківська, Ужгороду, Криму, Миколаєва і Америки, але також і студентів із т. зв. „східної діяспори". Це наші учителі із далекої Караганди, де нібито „демократична" Росія далі відмовляє українському населенню права на свої національні школи, мову, культуру і безпощадно русифікує його.

Тому Фундація УВУ рішила посилити акції наділення стипендій студентам — українцям із далекого сходу на студії на УВУ для підвищення їхніх кваліфікацій як учителів-україністів.

Ми доложимо всіх зусиль, щоби не дати потонути в московсько-імперіялістичному багні понад 15 мільйонам українців „східної діяспори". Тільки національно-свідомий народ вдержиться вірним своїй Батьківщині і своїм національним ідеалам, незалежно від місця його тимчасового чи постійного перебування.

Фундація УВУ продовжує розбудову бібліотек і архівів української діяспори при університетах України. Майже кожного місяця зголошуються нові кандидати на такі бібліотеки. Також рішено почати акцію уділення однорічних стипендій школярам з України (8-ім до 13-ти років життя) для навчання в німецьких школах Мюнхену. Це ІНВЕСТИЦІЯ ДЛЯ СВІТЛОЇ БУДУЧНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ І ЇЇ НАРОДУ.

Одначе, всі наші почини і пляни є тісно пов'язані із фінансами. Чи це буде уділення стипендій студентам із далекої Караганди, чи з України, Польщі, Південної Америки, чи таки із наших прибраних земель — Північної Америки — все це зв'язане із фінансами. Фундація УВУ може мати найшляхетніші пляни, але без вашої щедрої допомоги вони й залишуться тільки шляхетними плянами. Тому, управа Фундації УВУ звертається до української громади з проханням, щоби своїми щедрими пожертвами прийшла нам на допомогу в нашій праці для добра і розвитку науки у відновлеині САМОСТІЙНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ, для збереження української діяспори далекого сходу, для прищеплення західної манери праці українським школярам — тої остаточної запоруки світлого майбутнього Самостійної України.

Віримо, що наш заклик знайде широкий відгук серед української спільноти, яка завжди відзначалася патріотизмом і жертвенністю відносно своєї неньки-України. Сьогодні, в час РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ, Ваш щедрий відгук особливо важний. Доложімо всіх зусиль, щоби й ми вложили свою цеголку в розбудову САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Фінансове забезпечення Українського Вільного Університету дозволить йому продовжуватж його всеукраїнську місію в розбудові та зміцненні УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ.

Всі пожертви на Фундацію УВУ, на різні фонди, програми чи стипендії можна відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на "UFU Foundation, Inc.," та висилати на адресу Фундації УВУ:

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.

P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

проф. ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ — діючий голова

д-р ЯРОСЛАВ МОЦЮК — фінансовий секретар

З ГРУДНЯ БЛИЗЬКІ ВАМ ЛЮДИ СТАНУТЬ ЩЕ БЛИЖЧІ!

З грудня програма AT&T **Reach Out**® World Savings пропонує довші години, продовж яких ви можете щадити на телефонах до понад 250 країн та реґіонів світу. Тепер ви зможете одержувати максимальну знижку продовж 17 годин у будні, а також цілий день у суботи та неділі.

До того ж, до 31-го січня ви заощадите понад 35% на прямих розмовах до будь-якої країни світу **на будь-який номер. Не тільки на два, як то пропонують деякі інші телефонічні компанії міжнародного зв'язку**. Наприклад, ви зможете щадити до 44%* на кожному телефоні до України* на будь-який номер. Ціна за участь у програмі, яка дає все це, лише $3 на місяць.

Але і це ще не все. Навіть після 31-го січня ви зможете вибрати Україну, або іншу одну країну, і одержувати значні знижки на кожному телефоні до цієї країни.

AT&T пропонує вам **більше** пільгових годин і **більше** заощадження. Щоб вам було легше держати зв'язок з **більшою** кількістю близьких людей у **більшій** кількості країн світу.

Отже, щоб щадити на телефонах до цілого світу, подзвоніть спочатку до AT&T і дізнайтеся про подробиці.

1 800 858-9026, дод. 7113

* Знижка базована на порівнянні цін за телефони під час пільгових годин з основними тарифами AT&T у звичайні часи. Можливості заощадження та пільгові години залежать від країни. Чекає на затвердження Федеральної комісії зв'язку. Можливі розрахункові обмеження. ©1993 AT&T

Велика маніфестація і товариські зустрічі були частиною VI Конґресу СКУ

Торонто, Онт. (О. Кузьмович) — Поруч із діловими нарадами пленуму СКУ та нарадами поодиноких комісій, організацій і рад, усі учасники Світового Конгресу Українців зібралися для взаємного пізнання і вислухання святочних програм на двох полуденках, бенкеті і великій маніфестації.

Частина духовенства під час екуменічної відправи на маніфестації з приводу 60-річчя Великого голоду.

Ця маніфстація, яка мала сумний характер відзначення 60-річчя Великого Голоду в Україні, завершила VI Конгрес СКУ у неділю, 7-го листопада 1993 року, в полудневих годинах. Відбулася вона у спортовому стадіоні „Мейпл Ліфс Ґарденс" і зібрала до сім тисяч осіб українського населення Торонто та околиці, поруч із делегатами на VI Конґрес із Канади, ЗСА та усіх інших країн світу, де діють українські організації. Разом із ними взяли участь у маніфестації достойні гості з України, які прибули на VI Конгрес в особах віцепрем'єра України Миколи Жулинського, генерал-полковника Костянтина Морозова, голови УВКРади з Києва Івана Драча та інших.

Програма маніфестації була дуже багата і розпочалася екуменічною Панахидою, відспіванням гимнів та продовжувалася мистецькими точками у виконанні хору „Веснівка", збірного хору українських шкіл Торонто і околиці, злучених хорів „Прометей" і „Діброва", хору „Бурлаки", молодіжних ансамблів, оркестри „Батурин", хореографічного дійства „Голод" при супроводі хору ім. св. Евтемія і численних солістів.

В часі великої маніфестації виступають молодіжні ансамблі під керівництвом Василя Кардаша.

Кульмінаційними точками маніфестрації були, однак, святочні слова, уступаючого президента СКВУ Юрія Шимка, віцепрем'єра України Миколи Жулинського і головна промова генерал-полковника Контянтина Морозова. Цього промовця присутні прийняли ентузіястичними оплесками та встанням з місць, чим виявили до нього і його слів особливе признання та вдячність за його приїзд на цю маніфестацію, як і на цілий VI Конгрес СКУ. Ключеве слово К. Морозова було в більшости присвячене Великому Голодові, з підкресленням ролі, яку відограла в тому ґеноциді комуністична партія і з пересторогою, що ця сама партія тепер знову є зареєстрована в Україні і може бути небезпекою для незалежности України у недалеких виборах. Але при загальних оплесках К. Морозов запевнив, що Україна не повернеться під імперіялістичний чобіт Росії і комунізму.

Поруч із вище поданими промовцями, коротко говорила Елейн Зємба, міністер горожанства і справ старших віком громадян, і новообраний президент СКУ д-р Дмитро Ціпивник. Головного промовця представила Оксана Соколик, голова СФУЖО. Відкрив маніфестацію д-р Микола Кушпета, голова Підготовчого комітету маніфестації.

Ген.-полк. К. Морозов отримує відзначення св. Володимира з рук Ю. Шимка і В. Вериги.

(Світлив Ярослав Кулинич)

В цілому ця величнa маніфестація була багата своєю програмою, а тим і дещо задовга для таких імпрез.

Це саме можна завважити у відношенні до конґресового бенкету в суботу, 6-го листопада, який розпочався о год. 6-ій вечора, а закінчився майже о 12-ій ночі. В бенкеті взяло участь до 1,200 гостей, а при двох президіяльних столах засіли достойні гості, враз і з президією VI Конґресу. Між почесними гостями був Джессі Флісс, довголітній член Федерального Уряду, який передав привіт від новообраного прем'єр-міністра Канади Жана Кретієна і вручив уступаючому президентові СКВУ Ю. Шимкові почесну грамоту заслуги. Бенкет відкрив молитвою Владика УПЦ Паїсій, а провадив голова КУК Олег Романів, який також представив гостей почесних столів і відчитав ряд важливих привітів, в тому числі від Уряду Канади, від посадниці міста Торонто, польського амбасадора до Канади Тадеуша Дзєма, від Об'єднання Українців Росії, від Атени Пашко та інших. Владика Ізидор Борецький, УХЦ, відчитав привіт від голови Української Греко-Католицької Церкви Митрополита і кардинала Мирослава Любачівського.

Довше слово виголосив на бенкеті Ю. Шимко, на закінчення якого показано ще і прозірки з діяльности уступаючого президента та із спортових змагань в Баффало, у яких брали участь спортовці з України. Згідно із програмою, Ю. Шимко вручив відтак медалі св. Володимира та грамоти СКВУ цілому рядові громадян, в подяку за їхню працю для української справи. Відзначені були віцепрем'єр України М. Жулинський, генерал-полковник К. Морозов, о. Петро Бальцар з Бразилії, д-р Микола Кушпета, Василь Шарван, проф. Любомир Винар, Зенон Дуда, Михайло Захарчук з Англії, Борис Вжесневський, Марія Спольська, Роман Гнатишин, д-р Олег Кендзій. Медалі св. Володимира отримали також усі колишні президенти СКВУ, (покійні-посмертно), а це св.п.о. Василь Кушнір, Йосиф Лисогір, Антін Мельник, Микола Плав'юк, Петро Саварин, св.п. Іван Базарко, св.п. Ігнат Білинський і вкінці сам Ю. Шимко. Медалями св. Володимира нагороджено також суддю св.п. Володимира Тарнольського, редакцію Енциклопедії України на чолі із проф. Данилом Струком і ред. Осипа Зінкевича.

На бенкеті виступила із програмою група „Не журись" під проводом Віктора Морозова. Заключне слово на цьому вечорі мав обраний на чергових п'ять років президент СКУ д-р Д. Ціпивник, який з уваги не пізню пору обмежився до короткого привіту, а молитву змовив пастор Петро Марійчук.

Два полуденки у четвер, 4-го і п'ятницю, 5-го листопада, дали нагоду до привітів канадських представників та достойних українських гостей і представників. Виступили посадник міста Торонто Джун Ролендс, Джін Августін, член управи провінції Онтерії, Елейн Зємба, міністер громадянства і опіки над старшими громадянами, і член парламенту стейту Вікторія в Австралії Філіп Гонейвуд. Зложив також привіт український амбасадор в Празі Роман Лубківський, а про Великий голод говорив на полуденку в п'ятницю Євген Росліцький, перший голова комітету Оборони Українських Національних Прав в Канаді. На цьому ж полуденку виступив зі словом також Богдан Максимець, голова КУК на провінцію Онтеріо, в якому дуже песимістично представив присутнім становище теперішньої України, що викликало гостру реакцію відтак на пленумі Конґресу з уст представника України Івана Драча.

Полуденком у п'ятницю провадив молодий адвокат Віктор Ліщина, а в четвер — О. Романів.

Святкування 50-ліття Першої Української Дивізії в Нюарку

(Дора Рак). Події Другої світової війни (1939—1945) поволі відходять в забуття, затираються в пам'яті тих, що їх переживали, а для молодших це лише сторінки із підручників історії. Але серед подій з того періоду є настільки важливі для українського народу, що треба втримувати їх живими, щоб минуле не забувалось, а було помостом до майбутнього.

До таких історичних подій належить й створення Української Стрілецької Дивізії „Галичина" весною 1943 року, перезваної опісля на „Першу Українську Дивізію Української Національної Армії (1945), якої вояки складали присягу на вірність Україні. Їх участь у боях була героїчна, тож недарма були відзначувані „Залізним Хрестом" (німецьким).

Заслужено цю дату відзначує українська спільнота по всьому світі у 1993 році — в п'ятдесяту річницю. А там, де є станиці Братства колишніх вояків Дивізії, святкування проходять спеціяльно урочисто, бо з участю осіб, що пережили воєнні роки, а між ними й ті, що врятувались в бою під Бродами (1944).

На терені стейту Ню Джерзі відбулись святкування роковин у різних містечках. В Нюарку місцева Станиця влаштувала пам'ятковий вечір із святочною програмою 30-го жовтня, в Народнім Домі в Ірвінґтоні. Коротким привітальним словом почав вечір голова Станиці Богдан Куриляк, а дальше ведення офіційної частини перебрав Осип Голинський, голова Крайової Управи Братства ІУД-УНА в ЗСА.

Після презентації комбатантських прапорів Станиць — ІУД-УНА, ОбВУА, Т-ва УПА і Об'єднання УПА, присутні вшанували пам'ять полеглих вояків хвилинною тишею. Відтак відбулася церемонія вручення пам'яткових відзнак „Золотого Хреста за особливі заслуги", яку провів Р. Кобрин, член Капітули ГУ Братства ІУД-УНА, в асисті О. Голинського і Б. Куриляка. Відзначені слідуючі побратими: Д. Ліщинський, В. Данилюк, С. Магмет, В. Король; а Костя Гречака, члена ОбВУА, відзначено за довголітню пильну працю в упорядкуванні архіву УСС та військової меморабілії і підготову їхніх виставок.

Змістовне ювілейне слово мав Андрій Роґальський, член Станиці, кол. вояк Дивізії й учасник бою під Бродами. У добре побудованій промові доповідач дав історичний огляд постання українських військових формацій, почавши від Леґіону Українських Січових Стрільців у Львові у вересні 1914 року, яких ідею незалежної України перейняли у підпільних діях УВУ і ОУН, на два десятки літ, а відновили збройні відділи Української Повстанської Армії. Ця ідея була в основі створення у 1943 році української збройної сили у формі Дивізії (дарма, що в системі німецького війська), до якої зголосилися тисячі представників української патріотичної молоді Галичини, та освятили її численними жертвами під Бродами.

Усім їм належить вічний вогонь перед пам'ятником всеукраїнського невідомого вояка, засвічений у вільній Українській Державі.

В музичній частині програми виступили Люба і Микола із ансамблю „Обереги", а їх спів і гру на бандурі публіка з приємністю вислухала. Ще прилучився Володимир Мазяр і разом з Любою заспівали кілька пісень при супроводі бандур. Оригінальну збірку-композицію „Дивізія в слові і пісні" запрезентувала Іванна Кононів, популярна артистка української сцени в краю і на еміґрації. Словом-рецитативом і заспівами переплітались героїчні, журливі й веселі воєнні спомини на музичнім тлі вмілого фортепіянового супроводу піяніста Василя Кавацюка. Як завжди, обдарована Іванка зворушила, розвеселила й зачарувала слухачів. Ще збірку віршів „Мої Дивізійні Левики" рецитувала Люба Мазяр. Програму закінчив Степан Магмет своїми воєнними гуморесками, створюючи погідний настрій бенкетовим гостям.

Вечерю поблагословив о. Йосиф Денещук, ЧНІ, із парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, а далі програму провадив Євген Шипайло. На святочний вечір зібралось до 130 осіб, в тім числі представники місцевих організацій. Заступлені були: Станиця Т-ва УПА — А. Феденишин, Православна церква св. Тройці — Б. Процюк; 28-ий Відділ СУА — Надя Бігун, Відділ ОЖОЧСУ — Анна Процюк; Відділ ООЧСУ — В. Закорчемний; УНДім — М. Бобівський. А привіти зложили: О. Голинський-КУБратства ІУД-УНА, О. Левицький — Об'єднання УПА ЗСА і Канади, І. Труш-Станиця ОбВУА в Нюарку і ГуОбВУА, М. Яворський — Освітня Фундація Руху в Нюарку, М. Кормило — Об'єднання кол. Вояків 2-ої Дивізії—УНА, В. Кікта — Відділ ООЛ, М. Дзіман — Відділ УККА, О. Слупчинський — Станиця ІУД-УНА в Ню Йорку, М. Роговський — Відділ УАК-Ради в Нюарку, Р. Пиндус — УСВТ і „Чорноморська Січ" в Нюарку.

Програма відбувалась на сцені, мистецько оформленій Володимиром Мазярем.

Численна участь громади з Нюарку і сусідних містечок на цім святочно-пам'ятковім вечорі довела, що пошана для збройних чинів минулого і пам'ять про Українську Дивізію живі. Бо, як писав ґен. полк. П. Шандрук: „Заіснування Першої Української Дивізії мало, має й буде мати історично-політичне та політично-мілітарне значення в історії нашої боротьби за Державну Незалежність".

Цей вдалий ювілейний вечір закінчено відспіванням українського гимну.

Загальні...

(Закінчення зі стор. 3)

ри прийняли цей склад Президії одноголосно. За усталеною практикою до складу Президії входять ще голови крайових відділів ОУП „Слово". До Контрольної комісії обрано Романа Колісника, д-р Олександру Копач і Лесю Шанту.

Лідія Палій прочитала підсумки відповідей членів ОУП „Слово" на запитання в обіжнику, який напередодні Загальних зборів розіслала їм Президія: чи ОУП „Слово" повинно існувати далі? Якщо так, то в якій формі? Де мав би бути осередок нової Президії ОУП „Слово"? Яку працю ОУП „Слово" мало б вести у зв'язку з незалежністю України? Які б мали бути зв'язки ОУП „Слово" зі Спілкою Письменників України? Які зміни слід ввести у статут ОУП „Слово"? Присутні на зборах продовжували висловлювати свої зауваги, що стосуються згаданих запитань: Володимир Біляєв уважає, що ОУП „Слово" повинно залишитися окремою письменницькою організацією від СПУ, але може з нею співпрацювати. Цю думку підтримав письменник Юрій Бача з Пряшева (Словаччина). Він радив, щоб ОУП „Слово" не ліквідувалося. Воно зробило дуже велику працю і може бути зразком для інших українських письменницьких організацій. Він побажав успіхів у праці нової Президії „Слово". Степан Ткачук з Румунії, підтримуючи думку Володимира Біляєва, також ствердив, що ОУП „Слово" повинно існувати окремо.

Керуючись різними причинами, Загальні збори вирішили покищо не приймати запрошення Всесвітньої Координаційної Ради про вступ ОУП „Слово" в неї.

На Загальних зборах був представник „Голосу Америки" і ця радіостанція передала коротке повідомлення про збори у своїх радіопередачах в Україну.

Володимир Жила

У ТРИДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашої незабутньої МАТЕРІ

Галини з Витвицьких Волянської

були відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ

18-го і 20-го грудня 1993 року

у церквах в Кергонксоні, Монтреалі, Перемишлі та Львові.

Сини ОЛЕГ і БОГДАН з родинами просять про молитви.

У ДЕВ'ЯТНАДЦЯТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ

як з волі Божої відійшов у вічність

мій дорогий і незабутній

ЧОЛОВІК

бл. п.

ЮРІЙ КОНОНІВ

буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій душі покійного

в неділю, 26-го грудня ц. р. о год. 11-ій ранку

в українській православній церкві

св. Трійці в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

буде відправлена

в понеділок, 27-го грудня ц. р. о год. 8-ій ранку

в церкві св. Юрія Переможця в Ошаві, Канада

Про молитви за спокій душі покійного просить

ДРУЖИНА

У великому смутку повідомляємо українську громаду, що в четвер, 16-го грудня 1993 р., несподівано відійшов від нас у вічність на 77-му році життя і на 53-у році праці в Христовому Винограднику

бл. п. о. митр.

Зенон Злочовський

настоятель парафії св. Архистратига Михаїла у Філядельфії-Дженкінтавн, ПА.

ПАРАСТАС в неділю, 19-го грудня 1993 р. о год. 7-ій веч. в церкві св. Архистратига Михаїла при 1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, PA 19046.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Архистратига Михаїла в понеділок, 20-го грудня о год. 9-ій ранку. Похорон на цвинтарі Пресвятої Діви Марії на Факс Чейсі.

Замість квітів на могилу покійного Душпастиря, просимо складати пожертви на іконостас до новозбудованого храму св. Архистратига Михаїла.

ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у вічність 19-го вересня 1993 року

наш найдорожчий і незабутній

МУЖ, БАТЬКО І ШВАҐЕР

бл. п. інж.

ІГОР КМЕТА

Ми неспроможні особисто подякувати всім, що підтримували нас у важкому горі. Тому оцим шляхом висловлюємо найщирішу подяку.

Дякуємо о. Архипресвітерові Сергієві Кіндзіравому Пастухову за відслуження Панахид і глибоко змістовні слова прощання.

Наша подяка о. Протопресвітерові Володимирові Базилевському за участь в Панахиді і за зворушливі слова.

Ми безмежно вдячні о. Огореві Міджакові, пароховi церкви св. Михаїла в Йонкерсі за відслуження Панахиди, а Петрові Ганкевичеві за прекрасне співслужіння.

Щиро дякуємо о. Протопресвітерові Артемієві Селепині за відслуження Заупокійної Служби Божої і Панахиди в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., переведення похорону і прощальні слова.

Сердечну подяку складаємо інж. Марії Гончаренко, д-рові Романові Трохимчукові, Миколі Григоровичеві, Ігореві Сагайдаківському, Міндавгас Янначе і Орестові Гарасимчукові за теплі прощальні слова.

Дякуємо рідним, приятелям і знайомим, що прислали букети і вінки квітів. Квіти прислали: Н. і Ф. Барон, Ірена Ґенін, Марія Думин і родина, д-р Пієр Ханшасоф, родина І. Катер, д-р Василь і Ярослава Кіналь, Ян Крітікос, і родина, д-р Софія Юозас Кунґіс, Дендистична Компанія Простек, Філіс і Том Ріл, Ніна Січинська і родина, родина Т. М. Файн, д-р Ярослав і Лада Туркало, д-р Альдона і Ґайтано Янначе, Ню Йорк університет, кліника 5-Д.

Окрему подяку складаємо Дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА за вислови співчуття в час нашого горя.

Сердечно дякуємо Управі Товариства Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Йорк, за участь в похороні, згадку в пресі і вислови співчуття.

Спеціяльна подяка нашій дорогій Марійці Думин, що прибула з Канади і присвятила нам час і труд та проявила стільки серця в нашому смутку.

Висловлюємо нашу найщирішу подяку всім, які прибули на похоронні відправи, висловили співчуття особисто, письмово і телефонічно, жертвували на Служби Божі і на добродійні цілі.

В пам'ять покійного жертвували:

На СЛУЖБИ БОЖІ:

Родина Андерсон, Лінда і Чарльз Богдан, Ніна Білинська, родина Бовен, родина Валентіне, родина Вемтура, Оля і Роман Гаєцькі, Ірена і Богдан Глушевські, Марія і Іван Гончак, Катерина Галичин, родина М. Долан, родина М. Денчук, Валерія Елліс, Б. Джюірдано, д-р Зенон Кунцьо, родина Чівалє, Анна Король, Анна і Володимир Козіцькі, д-р Софія і Юозас Кунґіс, родина Лисецькі, родина Ленора, родина Нароґ, родина Мошетті, родина Олехновіч, родина Островські, родина Плісак, Галина Полтава, родина Сосницькі, Оксана і Юрій Сосенко, Агафія і Олекса Слойка, родина Судоль, родина Спіннер, родина Таґареллі, родина А. Теплер, родина Хмура, родина Шанковські, родина Шурік, родина Чорнодольські.

На університет „КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ":

по 100 дол. — Анна Демчук, Мирон Залуцький, д-р Ярослав і Ірена Моцюк, д-р Богданна Свистун, д-р Роман і Алла Трохимчук, інж. Оксана Яценко;

по 50 дол. — о. Артемій і Олександра Селепини, Роман і Марія Борковські, Іван і Наталя Даниленко, Ігор Микитин, Володимир і Віра Кліш, Микола і Нуся Ненадкевич, д-р Олег і Любомира Сохан;

40 дол. — Бенямін і Віра Корсунь;

35 дол. — д-р Ірена Крамарчук;

по 30 дол. — Галина Сегейда, Маркіян і Надя Титла;

по 25 дол. - Анна Бояр, Остап і Богданна Винник, проф. Павліна Андрієнко-Данчук, Роман і Оля Гаєцькі, Роман і Марта Данилюк, Л. А. Закревські, Павло і Надя Микитин, Володимир і Оля Карнаух, Святослав Коцибала з родиною, Ганна Крицька, Віра Кушнір, Валентина Преско, М. Слабодух, Орест і Марічка Слупчинські, Роман і Анджеля Титла;

по 20 дол. — Емілія Ґарасимчук, д-р Ярослав Клачаний, д-р Василь і Ярослава Кіналь, Петро й Оля Кулинич, Володимир і Марія Кульчицькі, Юрій Лютий-Лютенко, Ольга Лукащук, Олег і Марта Салевич, д-р Стен Хростек, д-р Лев і Ольга Футала;

по 10 дол. — Богдан і Володимира Вітюк, Ангелина Худа.

Разом $1,680.00

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку, пожертвували:

250 дол. — Антін і Віра Шумейко;

100 дол. — Віра Дейчаківська;

50 дол. — Розалія Сенчинська.

Разом $400.00

На МУЗЕЙ в С. Бавнд Бруку:

100 дол. — інж. Марія і Юрій Гончаренки.

Наша сердечна подяка всім. Нехай Всевишній Господь винагородить всіх вас за ваші добрі серця.

В глибокому смутку,

дружина — НАДІЯ з родиною

НА ПІВДНІ ФІЛІППІН, за 970 кілометрів від Маніли, група терористів з числа ісламських терористів зупинила пасажирський автобус, вивела з нього всіх, хто сповідує християнську релігію, відтак розстріляла їх з автоматів. Дев'ять осіб загинуло відразу, 11 дістали тяжкі поранення.

Чи справді...

(Закінчення зі стор. 2)

року армія має нараховувати 420,000, а до 2000 року буде скорочена до 230,000 осіб. На території Білорусі знаходиться 130,000 вояків плюс 40,000 в складі стратегічних сил. До кінця цього року склад має бути зменшений до 87,000 і переорганізований, присвячуючи увагу творенню десантних і високомобільних штурмових частин. У статті є згадки про інші республіки, але ми їх не беремо до уваги, адже вони — другорядні.

Про мотиви публікації цієї „Білої книги" можна лише здогадуватися. Важливим мотивом для командування ОВС в Москві було, мабуть, бажання заманіфестувати перед Заходом факт, що стратегічні військові сили таки „об'єднані", себто в практиці знаходяться під контролем московського генералітету незалежно від того, де вони нині мають свою базу. Централізована командна і контрольна система колишнього СССР, разом з інфраструктурою і системою зв'язку залишилася в руках російського командування. За винятком України і може Молдови процес творення дійсно окремих військових структур в колишніх республіках іде дуже пиняво. І з тим пов'язаний другий важливий мотив, а саме бажання генералітету в Москві збільшити і закріпити свої впливи як і у внутрішніх справах (наприклад, підтримка Єльцина) так і у формуванні зовнішньої політики Росії. Робиться це шляхом маніпуляції публічної опінії внутрі (ставка на патріотизм, охорона соціяльного забезпечення ветеранів тощо) і шляхом силового тиску сили на сусідні республіки навіть тоді, коли такі заходи противорічать політичним заявам і обіцянкам.

Недавні події у Грузії, президент якої мусів погодитися на приєднання до СНД і віддання морських баз під контролю Росії, говорять дуже багато. В Таджикістані російські війська „охороняють" кордони перед афганістанськими „екстремістами", в Киргистані, через брак своїх військ, на кордоні також російська прикордонна служба. В Молдові далі стоять над Дністром „миротворчі" від діли 14-ої армії. Прибалтику шантажують присутністю військових ґарантів" російськомовного населення. Чи дасть ця „Біла книга" будь-який позитивний вклад у безпеку сусідів Росії можна буде краще оцінити після її появи. До цієї теми ще повернемося.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші одержані від Відділів

НЕ ПІЗНІШЕ, ЯК ВПОЛУДНЕ 23-го ГРУДНЯ 1993 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1993 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 23-го ГРУДНЯ 1993 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Р. Припхан...

(Закінчення зі стор. 2)

гав українським спортовцям і дописував до „Свободи" про змагання та працю Товариства „Леви". Він також був активним членом парафії свв. Володимира й Ольги, довголітнім членом Парафіяльної ради, членом церковного Братства св. Андрія і стало помагав у влаштуванні церковних фестинів та різних прицерковних імпрез. За його жертвенність Р. Припхан здобув почесть Будівничого собору свв. Володимира й Ольги.

Він був також прихильником Пласт-Прияту — його діти виховувалися у Пласті — і він також допомагав у вихованні молоді під час таборувань на оселі в Равнд Лейку. Р. Припхан завжди жертвенний на всі потреби громади і допомагає фінансово потребуючим в Україні. Він працював у Комітеті для привітання ген. Костянтина Морозова під час його перебування у Чикаґо.

Ідучи за своєю традицією, Комісія завважує, що її завдання — нелегке. В УНСоюзі є багато дуже заслужених осіб, яким належиться громадське признання за повнолітню, віддану працю для Батька-Союзу. Комісія, маючи обов'язок знайти першуна, бажає відзначити ще чотирьох союзових діячів, яким за їх віддання УНСоюзові належиться признання й публічна подяка. Їх приклад заохотить до праці інших.

Особливо заслуженими для Українського Народного Союзу в братській та організаційній ділянці в минулому році були:

Атанас Слюсарчук, секретар пластового Відділу ч. 174 „Ватра", один з найуспішніших організаторів нових членів, вісім разів делегат на Конвенції УНС. активний у вихованні молоді, особливо при Пласті/Пласт-Прияті, активний в церковних та громадських організаціях на терені Великого Дітройту.

Олександра Дольницька, секретар пластового відділу 434 в Монтреалі, одна з найуспішніших організаторів Монтреальської Округи та Канади, союзова делеґатка до Комітету Українців Канади (КУК) від УНС — монтреальського відділу, активна в батьківських комітетах Рідних Шкіл, основоположник та активний член Суспільної Служби в Монтреалі та велика прихильниця Пласт/Пласт-Прияту.

Володимир Літинський, Відд. 13-ий, довголітній секретар Округи Трой-Олбані, директор „Рідної Школи", автор підручника американських шкіл у стейті Ню Йорк на тему Великого Голоду на Україні, активний в молодечих, церковних організаціях громади Вотервліту, Н. Й, та активний в допомозі студентам з України та дітям Чорнобиля.

Олена Сенедяк, секретарка 274-го Відділу, член управи Округи Янґставн, активна в православній парафії, церковних організаціях та прихильниця організацій молоді, особливо Ліги Православної Молоді.

Згаданим вище особам УНСоюз вручить Почесну Грамоту в час осібних нагод під час року. Новообраному Братському Союзовцеві 1993-го Року та першунам УНС міцно ґратулює і бажає кріпкого „Многая літа"!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ТУПИЦЯ член УНС Відд. 243-го Т-ва ім. св. Миколая в Чикаґо, Ілл. помер 27-го січня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 1923 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дочок Вірджінію Барреду і Джун Каліендо, брата Сема і дві сестри. Похорон відбувся 30-го січня 1993 року на цвинтарі Святого Хреста в Калюмет Сіті, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Турчиновський, секр.

ЙОСИФ СВІЧКАР член УНС Відд. 496-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Сіятл, Вашінґтон помер 14-го квітня 1993 року на 90-му році життя. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Волтера; доньок Тоні і Зіну, зятя Волтера і внуків: Волтера, Александра і Лорейн. Похорон відбувся 19-го квітня 1993 року на Rose City Cemetery in Portland, OR.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Кігічак, секр.

СТЕФАН ЦВІЛЮК член УНС Відд. 172-го Т-ва ім. Івана Франка у Виппані, Н.Дж., помер на 71-му році життя. Нар. 1922 року в ч. Чуторів-Кривошийний коло Вінниці, Україна. Членом УНС став 1952 році. Залишив у смутку дружину Гільдеґард і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 13-го липня 1993 року на цвинтарі Gate of Haven у Виппані, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Льонгин Старух, секр.

МАРІЯ МАНДРО член УНС Відділу 13-го Т-ва ім. св. Миколая у Вотервліті, Н.Й. померла 19-го травня 1993 року на 70-му році життя. Нар. 1922 року в Кордубанівці, Бучач, Україна. Членом УНС стала 1985 року. Залишила у смутку мужа Івана, дочку Марію з мужем Михайлом і внука Михайла мол. Похорон відбувся 21-го травня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Вотерфорді, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!

Павло Шевчук, секр.

ІВАН БАБІЙ член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р.Ай. помер 30-го липня 1993 року на 78-му році життя. Нар. 16-го червня 1915 року у Вунсакеті, Р. Ай. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку 4-ох братів: Доналда, Михайла, Петра і Волтера та сестру Марію. Похорон відбувся 2-го серпня 1993 року на польському національному цвинтарі в Блекстоні, МА.

Вічна Йому Пам'ять!

Леон Гордіюк, секр.

ТЕОДОР ЯНІШАК член УНС Відд. 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. помер 29-го липня 1993 року на 88-му році життя. Народився 1905 року в Новому Санчі, Україна. Членом УНСоюзу став 1961 року. Залишив у смутку чотири доньки і п'ять синів. Похорон відбувся 31-го липня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Вотерфорді, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

МИКОЛА ҐУЛІЙ член УНС Відд. 397-го Т-ва ім. св. Ольги в Філядельфії, Па. помер 8-го липня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 1923 року в Отинії, Станиславів, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Катерину, рідню та близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 13-го липня 1993 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі біля Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Нич, секр.

ОЛЕКСА КОСІКОВСЬКИЙ член УНС Відд. 341-го Т-ва ім. Юліяна Головінського у Віндзор, Онт. помер 1-го червня 1993 року на 90-му році життя. Нар. 1902 року в Нестаничах, Україна. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку родину в Канаді, ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 3-го червня 1993 року на цвинтарі св. Альфонса у Віндзорі, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Літинський, секр.

МИКОЛА ТОВСТУХА член УНС Відд. 341-го Т-ва ім. Ю. Головінського у Віндзорі, Онт. помер 10-го травня 1993 року. Нар. 1912 року в селі Пуків, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дочку Ольгу Костантин з мужем і дітьми. Похорон відбувся 13-го травня 1993 року на цвинтарі Віндзор Меморіял Ґарденс у Віндзорі, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Літинський, секр.

МИКОЛА БЗЮК член УНС Відд. 341-го Т-ва ім. Ю. Головінського у Віндзорі, Онт. помер 12-го червня 1993 року на 76-му році життя. Нар. 13-го грудня 1916 року в селі Ценізка, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину, дітей і внуків. Похорон відбувся 15-го червня 1993 року на цвинтарі Вікторія Меморіял Ґарденс у Віндзорі, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Літинський, секр.

НЕЛЛІ МОҐІШ член УНС Відд. 305-го в Магоні Сіті, Па. померла 4-го липня 1993 року на 73-му році життя. Нар. 15-го серпня 1917 року в Ґілбертоні, Па. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку мужа Дмитра і сина Тому. Похорон відбувся на цвинтарі Скай В'ю Меморіял Парк в Гомтавн, Па.

Вічна Її Пам'ять!

Марґарита Гентош, секр.

СЕМЕН ДЕДЕЛЮК член УНС Відд. 407-го в Торонто, Канада помер 12-го червня 1993 року на 89-му році життя. Нар. 1904 року в Україні. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дочку Ірену Петрук. Похорон відбувся 16-го червня 1993 року на цвинтарі св. Івана, Діксі, Торонто, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Миськів, секр.

МИКОЛАЙ КУХТА член УНС Відд. 209-го Т-ва ім. св. Михаїла в Картерет, Н.Дж. помер 28-го липня 1993 року на 78-му році життя. Нар. 1914 року в Україні. Членом УНС став 1976 році. Залишив у смутку приятелів і велику союзову громаду. Похорон відбувся 30-го липня 1993 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ірена Пендер, секр.

ІВАН ПАРАЩУК член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. помер 15-го січня 1993 року на 71-му році життя. Нар. 2-го січня 1922 року в Озон Парку, Н.Й. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку синів Джефрі і Вілліяма. Похорон відбувся 20-го січня 1993 року на цвинтарі св. Карла в Пайнлон, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ANNUAL MEETING

UNA Branch 325 Annual Meeting to be held Tuesday, January 11, 1994 at 6 p.m. at the office of the Secretary, Barbara Chupa, 240 East 6th Street, New York, N.Y.

ПОМИЛКА І ДОДАТОК

У списку „Політичні партії сучасної України" („Свобода" з 1-го грудня 1993 року) помилково подано Пласт як політичну партію. До того списка треба додати дві організації: Українська Консервативна Республіканська Партія (УКРП) і Всеукраїнський Рух України (ВНРУ). — Роман С. Голіят.